

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

انترناسیونال شماره ۹۱۵

جمعه ۲۰ فروردین ۱۴۰۰ - ۹ آوریل ۲۰۲۱

در میان حکومتیان چه خبر است؟ کاظم نیکخواه

وضعیت جمهوری اسلامی و فضای درونی آن این روزها تماشایی است. ظاهر ماجرا اینست که انتخابات کذایی شان نزدیک است و به این دلیل همه صریح اللهجه شده اند و از زبان مردم حرف میزنند. اما حقیقت چیز دیگری است. روحانی در این ماههای آخر فیلش یاد هندوستان کرده و باز از فراندوم حرف میزند و میگوید فراندوم بگذاریم تا ببینیم از نظر مردم کی درست میگوید: یک بار دیگر تاکید می‌کنم، راه حل مشکلات پیچیده کشور فقط اصل ۵۹ قانون اساسی است. اگر یک مساله پیچیده هست، دائم به هم می‌پیچیم، این به آن می‌گوید، او به این می‌گوید، این از آن انتقاد می‌کند، او از این انتقاد می‌کند، راه حلی جز اصل ۵۹ قانون اساسی وجود ندارد" منظور از اصل 59 همان فراندوم گذاشتن است که در این اصل با شروطی مطرح شده است. حسین شریعتمداری معلوم الحال جواب تندی به روحانی داده و به مشکلات و معضلات متعددی که دامنگیر این حکومت است به این شکل اعتراف میکند " .. گرانی‌های افسارگسیخته، بیکاری، تعطیلی کارخانجات و مراکز تولید، ده‌ها برابر شدن قیمت مسکن و اجاره بها، کاهش فاجعه‌بار ارزش پول ملی، افزایش صدها تحریم جدید به تحریم‌های قبلی که قرار بود لغو بشود، افزایش چند صد درصدی

قیمت خودرو، دزدی‌های کلان برخی از نزدیکان مسئولان بلندپایه دولتی، برباد دادن امکانات و ظرفیت‌های ۸ ساله نظام، به کارگیری جاسوسان در مراکز حساس تصمیم‌ساز و سیاست‌پرداز، متوقف کردن برنامه هسته‌ای و... آیا تمامی این موارد از مشکلات اساسی کشور نیست؟! این وسط عزت الله ضرغامی چهره شناخته شده حکومتی هم که سالها رئیس صدا و سیما می‌نماید منفور حکومت با آن شوهای انزجار آورش بوده است می‌خواهد "زیر میز بزند" و همه چیز را بهم بریزد. او در مصاحبه ای می‌گوید "تابلوی من «زیر میز زدن» است. زدن زیر میز ساختارها و روابط ناکارآمد. ببینید؛ من چندتا شعار دارم؛ یکی فرصت زندگی است. هرچه هم جلو می‌رویم دارم این را تئوریزه می‌کنم. آقا! به حضرت عباس(س) مردم می‌خواهند مقداری زندگی کنند. می‌خواهند مزه این انقلاب را یک خرده بچشند. پا را باید از گردن برخی برداشت، بگذاریم نفس بکشند." اشاره اش به جنبش مردمی بگذار نفس بکشیم و قتل جورج فلویید در آمریکا است. جالبتر اینست که همین ضرغامی اینطور ادامه میدهد: شعار من برای انتخابات سال ۱۴۰۰ "تان مسکن آزادی" است! (عجب!)

بجای مذاکره جمهوری اسلامی را بایکوت کنید!

در این شماره انترناسیونال:

شماره صفحه:

- ۱ و ۲ در میان حکومتیان چه خبر است؟ کاظم نیکخواه
- ۳ محورهای نقد رادیکال به توافقنامه جمهوری اسلامی و چین. حمید تقوایی
- ۴ کمک مالی به تلویزیون کانال جدید
- ۵، ۶ و ۷ ویژگی های روز جهانی کارگر امسال. گفتگو با شهلا دانشفر
- ۸ به جای مذاکره جمهوری اسلامی را بایکوت کنید. تجمع کنندگان در وین
- ۹ درخواست کمک برای نجات ۱۲ زن محکوم به اعدام در زندان
- ۱۰ گزارشی از وضع تعدادی از زندان های ایران
- ۱۱ و ۱۲ از مادیای اجتماعی حزب
- ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷ و ۱۸ اطلاعیه های حزب

سه شنبه، ۲۴ بهمن، ۱۳ آوریل، **ضمیمه انترناسیونال ۹۱۵** منتشر می شود
"سلطنت و جمهوریت در ایران" - نوشته **حمید تقوایی**

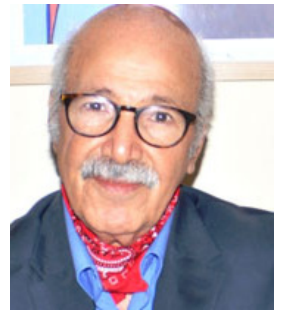
ما می‌زنیم. اما اعتراف اینها به کشتار فجیع آبان ۹۸ گام فراتر از حرفها و گفته های دیگران است. این اعتراف به یک جنایت فجیع علیه مردم است که در آن ۱۵۰۰ نفر از معترضین

را تو خیابونا، چه کار می‌کنید؟ اگر مردم نرفتن و وایسان می‌خواهید همه‌ی مردم را بکشید؟ شمخانی به من گفت: ولو بلغ ما بلغ ما می‌زنیم" "بلغ ما بلغ" که زبان آخوند جماعت است ظاهرا معنایش اینست که هرچه می‌خواهد بشود

محمود صادقی نماینده اصولگرای مجلس اسلامی هم که کارنامه اش در دفاع از سیاستهای حکومت اسلامی را همه میدانند در مورد کشتار آبان ۹۸ می‌گوید " من به شمخانی اون روز گفتم آقا مردم هستن اینا دارن می‌کشن مردم

ادامه در صفحه ۲

سرنگون باد جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی

کازم نیکخواه

وحشیانه کشتار شدند. اینکه یک نماینده مجلس اسلامی آنهم از جنس اصولگرای آن، این اعتراف را صریحا به زبان می آورد و شهادت میدهد که شمخانی گفته است ما میزنیم، اعتراف سنگینی علیه حکومت جنایتکاران توسط خود دست اندرکاران آنست.

اما بگذارید ببینیم دلیل و معنای این اعترافات چیست. این را کمی آنطرفتر شیرین عبادی که همیشه در کنار جناحهای حکومت پرسه میزد و تلاش داشت ثابت کند که اصلاح طلب است و اسلام با دموکراسی کاملا خوانایی دارد و حجاب مساله اصلی نیست و غیره، باز کرده و در یکی دو جمله بخوبی توضیح میدهد. او هم این روزها ظاهرا سرنگونی طلب شده است و در نقد اصلاح طلبان حکومتی میگوید "امروز اصلاح طلبان از دهها رسانه کوچک و بزرگشان فریاد میزنند و انداز می دهند که مراقب باشید! جمهوری اسلامی اگر برود ما آلترناتیوی نداریم! بنابراین اگر رژیم جمهوری اسلامی سقوط کند، ما شاهدان جنگ داخلی و تجزیه ایران خواهیم بود..."

و بعد در جواب آنها تاکید میکند که "جمهوری اسلامی آلترناتیو دارد. آلترناتیو کارگران هفت تپه هستند که با مقاومت توانستند به بخشی از مطالبات خود برسند و اسدیگی را بیرون کردند. آلترناتیو دانشجویان آگاهی هستند که در هر اعتراضی جانب مردم را میگیرند و هوشیارانه علیه وضعیت موجود مبارزه می کنند. آلترناتیو زنان فمینیست ما هستند که حاضرند سالها رنج حبس را تحمل کنند، اما زیر بار

بحث بر سر یک نقطه عطف مهم و یک موقعیت اجتماعی و سیاسی جالب و امید بخش است. و آن دست بالا پیدا کردن گفتمان سرنگونی و کارگر و چپ در سطح جامعه است. همین موقعیت است که کمی آنطرفتر رضا پهلوی را هم وا میدارد که دور داعیه سلطنت را خط بکشد. کسی که خود دست اندرکار ساختن این وضعیت باشد از این موضع گیریها مطلقا نگران نمیشود. بلکه برعکس موفقیت جنبش خود را می بیند.

خودمان را می شناسیم. اگر این جنبش را ببینیم همه چیز به توطئه گری و فریبکاری راست ها و حکومتیان نسبت داده میشود. اما اگر قدرت جنبش سرنگونی و چپ و وضعیت نزار جمهوری اسلامی و کل طبقه سرمایه دار را ببینیم، پشت این اعترافات و سخنان فریبکارانه حکومت وضعیت بن بست حکومت و آینده روشن جامعه را می بینیم. جنبشی را می بینیم که حکومت اسلامی سرمایه داران را از نظر ایدئولوژیک و اقتدار سیاسی خلع سلاح کرده و صفوفش را در هم ریخته است. جنبشی که مدافعان جنبش اسلامی و سرمایه داری و راست را خلع سلاح کرده است. جنبشی که خودمان در ساختن و جلو بردن آن دست داشته ایم و آنرا پروبال داده ایم و ساخته ایم. ترکش های این جنبش انسانی و کارگری و چپ است که دست اندرکاران حکومتی و اصلاح طلبان کذایی دیروزی و امثالهم را به ستایش کارگر و سرنگونی و مردم کشانده است. زنده باد کارگران هفت تپه و همه کارگران! زنده باد جنبش سوسیالیستی و پیش بسوی سرنگونی حکومت اسلامی سرمایه داران!

بخش های مختلف طبقه کارگر و نقش جنبش چپ و سوسیالیستی، اوضاع کل جامعه عمیقا به سمت سرنگونی و کارگر و چپ چرخیده است و دست اندرکاران امروز و دیروز حکومت و اصلاح طلبان حکومتی و جریانات مختلف راست به اشکال مختلف دارند به این وضعیت اعتراف میکنند.

اگر محمود صادقی به کشتار آبان توسط شمخانی و بقیه اعتراف میکند، اگر روحانی در این روزهای آخر صدارتش مراجعه به آراء مردم را میخواهد در کارنامه خود ثبت کند، اگر ضرغامی سازمان دهنده شوهای نفرت انگیز صدا و سیما میخواهد "زیر میز بزند" و همه چیز را به هم بریزد و شعارش نان مسکن آزادی شده است، و هفت تپه و سرنگونی طلبی به آلترناتیو شیرین عبادی اسلامی و اصلاح طلب تبدیل شده است، نفس این اتفاقات است که مهم و خوشحال کننده و امید بخش است و نه نیت کسانی که این حرفها را میزنند. ما در مورد نیت ضرغامی و حسن روحانی و صادقی و شریعتمداری و شیرین عبادی و بقیه تردیدی نداریم. اما قدرت جنبش

یعنی اعتصاب و مبارزه. یعنی اداره شورایی. یعنی چپ.

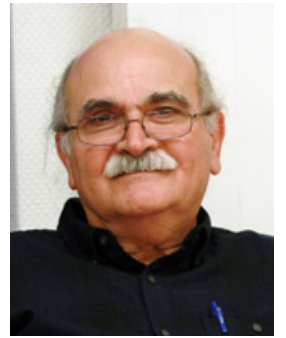
بعضی دوستان چپ از این چرخش راستها به سرنگونی طلبی و مجیز گویی کارگر و چپ نگران میشوند. زیرا متوجه نیستند که بحث بر سر فریبکاری نیست. یا بهتر است بگویم فریبکاری از نظر سیاسی جای مهمی در این اعترافات ندارد. بلکه بحث بر سر یک نقطه عطف مهم و یک موقعیت اجتماعی و سیاسی جالب و امید بخش است. و آن دست بالا پیدا کردن گفتمان سرنگونی و کارگر و چپ در سطح جامعه است. همین موقعیت است که کمی آنطرفتر رضا پهلوی را هم وا میدارد که دور داعیه سلطنت را خط بکشد. کسی که خود دست اندرکار ساختن این وضعیت باشد از این موضع گیریها مطلقا نگران نمیشود. بلکه برعکس موفقیت جنبش خود را می بیند.

به دلیل همان درهم ریختگی و فلج اقتصادی و بحرانی که حسین شریعتمداری به آن اعتراف میکند و میخواهد همه را بگردن روحانی بیندازد، و به دلیل اعتراضات و اعتصابات و تجمعات رادیکال و هرروزه

حجاب اجباری نروند. آلترناتیو نخبگانی هستند که از شر این حکومت فرار کرده اند و عطای وطن را به لقایش بخشیده اند. ما آلترناتیو داریم آقایان اصلاح طلب! ما را نترسانید! براستی دوره جالبی است. کسی مثل شیرین عبادی از آلترناتیو کارگری حرف میزند و کسی مثل ضرغامی از نان مسکن آزادی سخن میگوید و شریعتمداری بازجو و شکنجه گر حکومتی از گرانی ها و مشکلات می نالد و روحانی میگوید مردم تصمیم گیرنده نهایی هستند. این نمونه ها فقط یک مشت از یک خروار است.

نیت شیرین عبادی و همچنین دست اندرکاران حکومت هر چه باشد اعترافاتشان بسیار گویا و مهم است. این جملات گویای اینست که یک معادله برعکس شده است. زمانی همین اصلاح طلبان و همین شیرین عبادی ها تلاش میکردند اصلاح طلبی مزخرف حکومتی را به آلترناتیو کارگر هفت تپه و کل جامعه تبدیل کنند و امیدشان بر باد رفت. امروز برعکس ناچارند اعتراف کنند و بگویند که هفت تپه به آلترناتیو آنها تبدیل شده است. هفت تپه یعنی کارگر.

محورهای نقد رادیکال به توافقنامه جمهوری اسلامی و چین

حمید تقوایی

نظامی - سیاسی - اقتصادی جمهوری اسلامی در سرکوب مردم ایران و جنایتهای نیروهای اسلامی وابسته به جمهوری اسلامی در منطقه هستند. بویژه چین در فروش سلاحهای ضد شورش و مشورت و رهنموددهی های سرکوبگرانه در برخورد به اعتراضات توده ای ید طولائی دارد و شریک جرم مستقیم

دیپلماتیک این توافقنامه برای جمهوری اسلامی است. این تلاشها همه در خدمت تقویت موقعیت جمهوری اسلامی در ایران و در منطقه قرارداد و از همین رو باید با اعتراض و مقابله فعال کارگران و توده مردم خنثی شود.

۴- گرچه متن توافقنامه هنوز منتشر نشده است ولی برخی

بردگی مزدی و سرکوب و بیحقوقی اعتراض دارند. بقول کارگران هفت تپه: "سرمایه دار که جانش به پول و سرمایه و سود بسته است ایرانی و چینی و آمریکائی و تهرانی و بومی ندارد. ما هر قراردادی که منافع کارگران در دو کشور طرف قرارداد را تامین نکند و بنفع سرمایه داران دو کشور یا چند کشور باشد را قبول

معیت نیروهای سرکوبگرش، افسار گسیختگی و فعال مایشائی کامل سرمایه ها، برسیمت نشناسی هر نوع قانون کار و سپردن همه چیز به قانون جنگل بازار را در پی خواهد داشت و شرایط فی الحال سخت معیشتی کارگران را بمراتب بدتر و وخیم تر خواهد کرد. اعتراض و مقابله با توافقنامه ۲۵ ساله دفاع از معیشت و منزلت کارگر و توه کارکن جامعه است.

۶- جمهوری اسلامی نماینده مردم ایران نیست، قاتل مردم است. از همین رو هر نوع قرارداد و توافقنامه این حکومت با هر دولت دیگری، چه چین و روسیه و چه آمریکا و اتحادیه اروپا، از نظر مردم فاقد هر نوع ارزش و اعتبار است. مردم ایران خواهان طرد و انزوی جمهوری اسلامی در سطح جهانی هستند و از همه نهادهای بین المللی و دولتها انتظار دارند که جمهوری اسلامی را از نظر سیاسی و نظامی و هنری و ورزشی بایکوت کنند.

۷- نکته آخر اینکه هیچ قرارداد و توافقنامه ای، چه احیای برجام و چه قرارداد با چین و یا روسیه و یا هر توافقنامه دیگری، بحران عمیق و ساختاری سیاسی- اقتصادی- اجتماعی جمهوری اسلامی را تخفیف نخواهد داد. حکومتی که هر دوسال یکبار با خیزش تفرضی توده مردم و شعار خیابانی "جمهوری اسلامی نابود باید گردد" مواجه است، با این نوع توافقنامه ها نمیتواند از سرنگونی خود بقدرت انقلاب مردم بپاخاسته جلوگیری کند. مقابله با مناسبات و مذاکرات و قراردادهای جمهوری اسلامی با دولتهای دیگر، و تلاش برای انزوی جهانی آن جزئی از مبارزه پیگیر مردم ایران برای سرنگون کردن جمهوری اسلامی است.

۶ آوریل ۲۰۲۱

از ما میپرسند در قبال توافقنامه ۲۵ ساله بین دولت چین و جمهوری اسلامی چه موضعی باید داشت؟ آیا آنطور که نیروهای اپوزیسیون راست و ناسیونالیستها میگویند این توافقنامه "خیانت به منافع ملی" و "ایران فروشی" است؟ آیا آنطور که رژیم ادعا میکند این توافقنامه ای در جهت رشد و گشایش اقتصادی است؟ کارگران و ۹۹ درصدیهای جامعه چه نقد و اعتراضی به این توافقنامه دارند؟ من قبلا مواضع اپوزیسیون راست را نقد کرده ام. هدف این نوشته توضیح فشرده محورهای نقد و اعتراض چپ و رادیکال، یعنی نقد از زاویه منافع کارگران و توده و نه درصدیهای جامعه، به توافقنامه ۲۵ ساله است:

۱- متن این توافقنامه و یا قرارداد هنوز منتشر نشده است و بهمین دلیل هم خیلی ها با حدس و گمان و با اتکا به منابع غیر رسمی در مورد مفاد این توافقنامه اظهار نظر میکنند. اولین اعتراض و نقد مردم نفس همین پنهانکاری و دیپلماسی سری است. ما مردم خواهان علنیست و شفافیت در مورد مذاکرات و قراردادهای و توافقنامه ها بین دولتها هستیم. متن کامل قرارداد ۲۵ ساله و ضامنه آن باید فوراً منتشر بشود.

۲- از نظر سیاسی این توافقنامه گامی در جهت تقویت بلوک فوق ارتجاعی و ضد انسانی چین- روسیه- جمهوری اسلامی است که دستشان به خون مردم ایران و منطقه آلوده است. چین و روسیه متحد و مدافع

نداریم و اگر زورمان برسد آنرا ملغی می کنیم."

۵- همانطور که کارگران هفت تپه اعلام کرده اند اساس اعتراض کارگران ضدیت این توافقنامه با منافع کارگران و توده مردم است. همه میدانند که مدل اقتصاد چینی، که بر اساس مکتب شیکاگو و ریاضتکشی اقتصادی تمام و کمال سازمان یافته، اسارتبارترین و وحشیانه ترین مدل سرمایه داری است. کارگران ایران در دوره ای که در زمان احمدی نژاد سرمایه های چینی در ایران آغاز بکار کردند یکی از سخت ترین و مشقتبار ترین شرایط کاری را تجربه کردند و از همین رو حاضر نیستند تحت هیچ شرایطی این تجربه تکرار بشود. باز شدن پای سرمایه های چینی به ایران، آن هم در

از گزارشات قابل اتکا اعداد و ارقام و اقدامات مشخصی را در رابطه با مفاد این توافقنامه منتشر کرده اند. از جمله بنا به گزارش پترولیوم اکونومیست بر اساس این توافقنامه قرار است دولت چین ۴۰۰ میلیارد دلار در صنایع نفتی و حمل و نقل و برخی رشته های دیگر سرمایه گذاری کند، از ۳۲ درصد تخفیف در خرید نفت از ایران برخوردار بشود و ۵ هزار نیروی امنیتی برای پاسداری از "امنیت سرمایه ها" به ایران اعزام کند. نفس چنین قراردادی، مستقل از احتمال اجرائی شدن و یا نشدنش، باید مورد اعتراض وسیع و قاطع کارگران قرار بگیرد. از نظر کارگران و توده مردم اینکه صاحب سرمایه کیست و حتی ملیت نیروهای سرکوبگر چیست اهمیتی ندارد. کارگران به نفس استثمار و

رژیم در کشتار مردم ایران بوده است. از اینرو اعتراض به این قرارداد و جلوگیری از تحقق آن جزئی از مبارزه برای بزیر کشیدن جمهوری اسلامی است.

۳- از نظر اقتصادی با توجه به بحران ساختاری و مزمن جمهوری اسلامی اجرائی شدن این توافقنامه بسیار نامحتمل است. اهمیت و مزایای چنین توافقنامه ای برای حکومت بیش از آنکه اقتصادی باشد، سیاسی- دیپلماتیک است. مشخصاً تقویت موقعیت رژیم در بلوک روسیه- چین، بدست دادن تصویر یک حکومت پایدار از خود که گویا قرار است تا ۲۵ سال دیگر در قدرت باشد و برخوردار از یک اهرم فشار در مذاکره با دولت آمریکا از جمله مزایای سیاسی-

در پاسخ به فراخوان کانال جدید برای ماهواره دوم مبالغ زیر جمع آوری شده است. کانال جدید از یک هفته قبل علاوه بر ماهواره یاه ست از ماهواره یوتل ست نیز شروع به پخش برنامه های ۲۴ خود کرده است.

در دو هفته گذشته مبلغ ۲۴۷۷۰ دلار جمع آوری شده است. ضمن قدردانی عمیق از دوستان عزیزی که به این فراخوان جواب داده اند، از همه شما مردم آزادیخواه که خواهان رهایی از شر جمهوری اسلامی و هر نوع تبعیض و نابرابری هستید دعوت میکنیم تا کمک های مالی خود را به دست ما برسانید. هدف ما این است که مبلغ ۵۰۰۰۰ را در عرض یک ماه جمع کنیم.

تلویزیون کانال جدید

یاری کنید پوشش تلویزیون آزادی، برابری و رفاه را گسترش دهیم!

کمک های خود را میتوانید به شماره حساب های زیر واریز کنید و یا به واحدهای حزب در شهر خود بپردازید و با یادداشتی ما را از کمک خود مطلع نمایید:

شماره حساب و تلفن تماس برای کمک مالی

سوئد:

Sweden
Kontonr: 4122379-3 SEK
Bankkontonr: 9960 2641 223 793
Kontoslag: PLUSGIROKONTO
FÖRETAG
IBAN: SE 10 9500 0099 6026 4122 3793

و یا سوییچ:

Swish number
1234302402

Germany
M. Eli
Commerzbank
Kontonr: 727634800
BLZ: 60040071
IBAN: DE84600400710727634800
BIC/SWIFT: COBADEFFXXX

آلمان:

شماره حساب انگلیسی ویژه کمک از انگلیس و از هر کشور دیگر:

انگلیس:

United kingdom
Account nr. 45477981
sort code: 60-24-23
account holder: WPI
branch: Wood Green
Bank: NatWest
IBAN: GB77 NWBK 6024 2345477981
BIC: NWBK GB 2L

بدینوسیله کمپین جمع آوری ۵۰ هزار دلار جهت تامین هزینه های انتقال کانال جدید به ماهواره دوم (یوتل ست) را اعلام میکنیم. هدف ما این است که این مبلغ را در عرض یک ماه جمع کنیم. از همه شما مردم آزادیخواه که خواهان رهایی از شر جمهوری اسلامی و هر نوع تبعیض و نابرابری هستید دعوت میکنیم تا کمک های مالی خود را به دست ما برسانید.

تلویزیون کانال جدید

سوالی دارید میتوانید با شماره زیر تماس بگیرید:

واتس آپ - سیگنال و تلگرام

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

۵ فروردین ۱۴۰۰ (۲۵ مارس ۲۰۲۱)

کمک مالی به کانال جدید

لیست شماره دو

- عظیم مطور ۵۰۰ یورو
- نسان نودینیان و پروین معاذی ۳۰۰ یورو
- جلیل جلیلی ۵۰۰ پوند
- سیاوش مدرسی ۱۰۰ پوند
- لاورا و دیون ۱۰۰۰ پوند
- شهبلا دانشفر و کاظم نیکخواه ۲۰۰ پوند
- بهرام سروش ۲۰۰ پوند
- کیوان جاوید ۲۰۰ پوند
- پتی دبونیتاسی ۲۰۰ پوند
- اصغر کریمی ۱۰۰ پوند
- داود آرام ۱۵۰ دلار
- سهبلا دلوند ۱۵۰ دلار
- سمیر نوری ۱۰۰۰ دلار
- عباسی ماندگار ۵۰۰ دلار
- سلیمان سیگارچی ۲۵۰ دلار
- مینا بهروزی ۲۵۰ دلار
- فهیمة صادقی و ابراهیم ۵۰۰ دلار
- یدی محمودی ۵۰ دلار
- حسن صالحی ۱۰۰۰۰ کرون
- رحیم یزدانپرست ۱۰۰۰ کرون
- فاضل نادری ۱۰۰۰ کرون
- آذر پویا ۱۵۰۰ کرون
- نیما سروستانی ۵۰۰۰ کرون
- مهین علیپور ۱۵۰۰ کرون
- هرمز رها ۱۰۰۰ کرون
- غلام اکبری ۱۰۰۰ کرون
- سیامک بهاری ۳۰۰۰ کرون

جمع کمک تاکنونی ۲۴۷۷۰

ویژگیهای روز جهانی کارگر امسال گفتگو با شهلا دانشفر در برنامه خط رفاه

و دزدی حاکم و جلو آمدن خواستههایی چون جمع شدن بساط پیمانکاران مفتخور، لغو قراردادهای موقت و پیمانی و لغو قوانین برده وار مناطق ویژه اقتصادی مثال های برجسته و بارز آنست. در این سال کارگران با گفتمان هایی پیشرو و خواستههایی روشن در یک سطح ماکرو به میدان آمدند و پرچم شوراها که قبلا گفتمانش جاری شده بود، برافراشته شد و در جایی مثل نیشکر هفت تپه عملا بدست گرفته شد. و بالاخره اینکه در این سال ما شاهد برپایی تجمعات بزرگ کارگری بودیم. یک نمونه بارز این پیشروها اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه به عنوان یک سنگر مهم جنبش کارگری است که در طول سال ۹۹ جاری بود و اکنون نیز ادامه دارد. این کارگران از خردادماه سال ۹۹ اعتراضاتشان را شروع کردند و گفتند شورایی تصمیم میگیریم و شورایی تصمیم گرفتند و بر روی خواستههایشان ایستادگی کردند. یک خواسته مهم آنها این بود که باید از اسد بیگی و باند مافیایی چپاولگر وی خلع ید شود و یکنفر از سوی دولت به کارخانه گسیل شود و این شرکت تحت نظارت شورای کارگران اداره شود و به این شکل در مقابل بخش های مختلف جامعه الگو قرار دادند. در این مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه باند مافیایی هفت تپه را که یکسرش به دولت و سر دیگرش به دستگاه قضایی و استاندار رشوه خوار خوزستان

و دارودسته های مختلف حکومتی وصل است به چالش کشیدند و مجلس اسلامی را به صحنه نبرد خودشان تبدیل کردند. در ایران که اساس اقتصاد حکومت بر چپاول و دزدی و رانت خواری و قاچاق گذاشته شده است، این اتفاق مهم است و اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه اعتراض کل جامعه را نمایندگی میکند. مثال دیگر اعتراضات با شکوه کارگران غیر رسمی نفت در مرداد ماه است. در این اعتراضات ۲۵ هزار کارگر غیر رسمی نفت و مراکز وابسته به آن با مطالبه کوتاه شدن دست پیمانکاران و خواست افزایش دستمزدها به بالای ۱۲ میلیون و دیگر مطالباتشان به میدان آمدند و بر لغو قوانین ویژه اقتصادی تاکید کردند و با این گفتمان ها هم ضربه محکمی به ساختار های اقتصادی-سیاسی حاکمیت زده شد و هم جنبش برای خواست افزایش دستمزد گام بزرگی به جلو برداشت.

همچنین تجمعات بازنشستگان نقش مهمی در بهبود توازن قوای سیاسی جامعه و جلو آوردن خواستههای رادیکال و پیشرو داشته است. آنها در طول سال گذشته هفده بار تجمع سراسری داشتند که اکثرا در بیش از ۲۰ شهر برگزار شدند و در آغاز سال جدید نیز تجمعاتشان را از سر گرفته اند. یعنی شما تصور کنید که در ماه دو بار چند هزار بازنشسته

خلیل کیوان: سه هفته به اول مه، ۱۱ اردیبهشت، روز جهانی کارگر بیشتر باقی نمانده است. علیرغم شیوع پاندمی کرونا، در سال گذشته شاهد مبارزات گسترده ای بودیم. این مبارزات که بخش های مختلف جامعه را در بر میگرفت بر روز جهانی کارگر قطعاً تأثیراتی خواهد گذاشت. می خواهیم ببینیم که اول مه امسال چه ویژگی هایی دارد و بر چه زمینه هایی قرار گرفته و همینطور چه برنامه ها و اقداماتی تا کنون اعلام شده و چگونه باید به استقبال این روز رفت. با شهلا دانشفر هستیم و سوالاتمان را با ایشان در میان میگذاریم.

شهلا دانشفر برای اینکه بهتر متوجه بشویم که روز جهانی کارگر در چه شرایطی برگزار میشود قاعدتاً باید نگاهی بکنیم به مبارزاتی که در سال ۹۹ در جامعه در جریان بوده است. در مورد دامنه و ابعاد و کم و کیف این مبارزات و همینطور موضوع این اعتراضات و مطالباتی که طرح شده از سوی کارگران لطف کنید قدری برای ما صحبت کنید؟

شهلا دانشفر: به باور من سال ۹۹ یکی از درخشانترین سالهای اعتراضات کارگری همراه با پیشروی های بزرگی بود. یک وجه مهم مبارزات کارگران در سال گذشته دست بردن به پایه های اقتصادی-سیاسی بنیادی حکومت است. اعتراض علیه بساط چپاول

ای از این مبارزات و مطالبات و موضوعاتی که کارگران مطرح کرده اند شما اشاره کردید. قطعاً همانطور که اشاره شد اینها تأثیر خود را بر چگونگی برگزاری اول ماه مه امسال خواهند گذاشت. به نظر شما این مبارزات چه بازتاب و تأثیری بر روز جهانی کارگر خواهد داشت؟

شهلا دانشفر: به نظر من امروز طبقه کارگر متحد تر و هماهنگ تر در مبارزات خود دارد به جلو میرود. با گفتمان شورایی دارد به جلو گام بر میدارد. با نه به زندان و سرکوب دارد به جلو میرود و هم اکنون جنبش برای آزادی زندانیان سیاسی قویتر از هر وقت به میدان آمده است و اولین جرقه اعتراضی آن در آغاز سال ۱۴۰۰ با اعتصاب در درون زندان زده شد. و بعد دامنه آن به سطح جامعه کشیده شد و طومارهایی با خواست آزادی زندانیان سیاسی در داخل ایران و در سطح بین المللی انتشار یافت. از جمله در داخل ایران طوماری با امضای چهره های شناخته شده کارگری و معلمان و بازنشستگان و دیگر اکتیویست های اجتماعی انتشار یافت. کمپین برای آزادی کارگران زندانی از آن حمایت و پشتیبانی کرد و همگان را به پیوستن به این اعتراض فراخواند. همچنین طوماری در دفاع از اسماعیل عبدی معلم زندانی در اعتراض به اذیت و آزار وی و صدور حکم ده سال حبس بیشتر برای وی به راه افتاده که بسیاری از اکتیویست های اجتماعی آنرا امضا کرده اند. در خارج کشور نیز کارزاری از سوی مینا احدی برای آزادی زندانیان سیاسی به راه افتاده است و کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی در اعتراض به تشدید فشارها در درون زندانها و برای جهانی کردن صدای اعتراض زندانیان و خانواده هایشان برنامه هایی را در دستور گذاشته است. همه این ها ابعاد گسترده جنبش برای آزادی زندانیان سیاسی را که در پیشاپیش آن جنبش کارگری با اعتراض به امنیتی کردن مبارزات در حرکت است، به نمایش میگذارد. این اتفاقات طبعاً

مرتبا به خیابان آمده و فریاد زده اند معیشت، منزلت، حق مسلم ماست، حقوقهای نجومی، فلاکت عمومی، افزایش حقوقها به بالای ۱۲ میلیون و امنیتی کردن مبارزات باید پایان پیدا کند ببینید چه تحرکی سیاسی وسیعی همراه با خود در سطح جامعه ایجاد میکند. نمونه آخرش بازنشسته ای را می بینیم که قابلمه خالی بدست گرفته و دارد فریاد اعتراضش را علیه فقر و گرسنگی و حقوقهای نجومی و تبعیض ها بلند میکند. و اینها همه اتفاقات بسیار مهمی در سطح جامعه هستند. از طرف دیگر جنبش برای خواست افزایش دستمزدها را داشتیم. جالب است وقتی با فعالین کارگری در این مورد صحبت میکنیم میگویند ما با برافراشتن پرچم خواست افزایش دستمزد به بالای ۱۲ میلیون هم به خط فقر اعتراض داریم و هم به حقوقهای نجومی. و این یک شاخص مهم در این جنبش است که بخش های مختلف ۹۹ درصدی های جامعه را حول این مطالبه به هم پیوند زده است. امروز کارگر، معلم، بازنشسته، از جمله کارگر فولاد اهواز و کارگران غیر رسمی نفت همه دارند بر همین مطالبه تاکید میکنند. اینها همه در هفدهم اسفند بر سر این موضوع مقابل تامین اجتماعی تجمع داشتند. همه این اتفاقات صف متحدی از کارگران را حول خواستههای سراسری ای شکل داده است. از جمله میگویند امنیتی نکتید مبارزات را، خط فقر را قبول نداریم، شورایی کار را قبول نداریم، درمان رایگان، تحصیل رایگان و داشتن مسکن حق مسلم ماست و اینکه پیمانکار باید گورش را گم کند و برود و قوانین ویژه اقتصادی باید لغو شوند. در واقع پلاتفرم مبارزاتی روز جهانی کارگر در کف خیابان و با شعارهای اعتراضی کارگری نوشته شده است. کارگران با این مطالبات دارند کل سرمایه داری حاکم را به چالش میکشند و در این شرایط است که داریم به استقبال اول ماه مه میرویم و همانطور که اشاره کردید تأثیر خود را بر این روز سراسری اعتراض میگذارد.

خلیل کیوان: مبارزات سال ۹۹ خیلی گسترده بود به گوشه

ادامه از صفحه ۵

تأثیر خود را بر فضای اعتراضی اول ماه مه میگذارد. دوستی از ایران میگفت اعتراضات ما دو محور مهم دارد. یکی دستمزد بالای ۱۲ میلیون و دیگری زندانی سیاسی آزاد باید گردد.

و این دو محور شمشیری بر روی سرمایه داری حاکم است که تلاش میکند با ابزار سرکوب و زندان اعتراضات مردمی را عقب زند. و ما در مقابل آن ایستاده ایم و میگوییم شکاف طبقاتی در جامعه باید از بین برود. برابری باید برپا شود و ما یک زندگی انسانی میخواهیم. او به این شکل دارد تصویر بسیار زیبایی از فضای اعتراض کارگری و کل جامعه میدهد. این فضای اعتراضی با چنین گفتمان های رادیکال و چپ تأثیر خود را بر فضای سیاسی جامعه گذاشته و بر اول ماه مه نیز خواهد گذاشت. و هر چه جلوتر میرویم اثرات آن قابل لمس تر میشود. اولتیماتوم دادنها یک مثال بارز آنست. الان معلمان دارند اولتیماتوم میدهند و میگویند خواسته هایمان پاسخ نگرفته و اعتراض میکنیم. کارگران غیر رسمی نفت اولتیماتوم داده اند و گفته اند وعده ها عملی نشده و اعتراضاتمان را از سر خواهیم گرفت. بازنشستگان تجمعات بزرگ خود را از همین آغاز اعتراضات و تجمعات زمینه های عملی برپایی تجمعات روز جهانی کارگر را فراهم کرده است. و در بستر این اوضاع و احوال میتوان اول ماه مه امسال را به یک روز اعتراض سراسری و به روزی تاریخی و فراموش نشدنی تبدیل کرد.

خلیل کیوان: به دو نکته بسیار مهم اشاره کردید. یکی دستمزد بالای ۱۲ میلیون که نقطه اشتراک مطالبات مزدبگیران جامعه است و در مورد آن قبلاً بیانیه های متعددی داده شده است. همینطور مساله آزادی زندانیان سیاسی. امروز به یک بیانیه ای از طرف کارگران غیر رسمی نفت برخورد کردم که منتشر کرده بودند و گفته اند که دستمزد هیچ کارگری نباید از ۱۲ میلیون کمتر باشد.

اهمیت این بیانیه و طرح این مساله در آن چیست؟

شهلا دانشفر: اولین جنبه مهم آن اینست که از یک مرکز بزرگ کارگری، از میان کارگران نفت این صدای اعتراضی چنین رسا بلند شده است. آنهم در آستانه اول ماه مه. اهمیت آن اینست که دارد بر روی مطالبه افزایش دستمزد که خواست اجتماعی امروز جامعه است تأکید میگذارد. اهمیت آن در عین حال اینست که در همین بیانیه که شما به آن اشاره کردید کارگران غیر رسمی دارند میگویند که ما با این خواستها و با این گفتمانها داریم به استقبال روز جهانی کارگر میرویم. و این بیانیه اولین تحرک کارگری برای گرامیداشت روز جهانی کارگر است که هزاران کارگر غیر رسمی نفت را نمایندگی میکند.

جالب اینجاست که در همین بیانیه کارگران میگویند که نه شورایعالی کار را قبول داریم و نه هیچگونه گمانه زنی ای از بالای سر خودمان تحت عنوان "کمپین پنجم" که دارند به این شکل در مورد مزد ما صحبت میکنند و در لیست پیشنهادهای شان حتی دستمزد دو میلیون تومان که چند برابر زیر خط فقر است را گذاشته اند که طبعاً بخش وسیعی از کارگران نفت را شامل میشود. در برابر این تقلاها کارگران غیر رسمی نفت در بیانیه شان تأکید کرده و میگویند دستمزد هیچ کارگری نباید کمتر از ۱۲ میلیون باشد. این در عین حال یک تودهنی به حکومت است که حداقل دستمزد چندین بار زیر خط فقر را مصوب کرده است. از جمله خود حکومت بارها اعلام کرده است که خط فقر ۱۲ میلیون است و حداقل دستمزد سال ۱۴۰۰ را دو میلیون و ششصد و پنجاه و پنج هزار رقم زدند. معلوم است که کارگران این را نمی پذیرند و ما صدای اعتراضشان را اکنون از زبان کارگران نفت داریم میشنومیم.

خلیل کیوان: این بیانیه فکر کنم اولین بیانیه ایست که به روز جهانی کارگر و گرامیداشت آن اشاره شده است. من بیانیه دیگری را هنوز ندیده ام. چطور باید به استقبال روز جهانی

کارگر رفت؟ چه تحرکات دیگری علاوه بر بیانیه کارگران نفت به این مناسبت در جریان است. چه گفتمانهای دیگری علاوه بر خواست افزایش دستمزد و آزادی زندانیان سیاسی که اشاره کردید جاریست؟

شهلا دانشفر: تحرکات وسیعتر از هر سال است. حتی امروز دیگر به این روز صرفاً به روز اخص کارگر نگاه نمیشود. بلکه روز همه مردم است. امروز معلم، بازنشسته، دانشجو و فعالین در عرصه های مختلف مبارزاتی دارند به این روز به عنوان روز اعتراض خود فکر میکنند و بر سر چگونگی گرامیداشت آن در تدارکند. بخاطر اینکه اعتراض علیه سرمایه داری و وجه اجتماعی ستمگری این سیستم خصلت این روز است و این وضعیت جهانی موضوع اعتراض همه مردم است.

از سوی دیگر امروز ما کارگر را در صف جلوی جنبش دادخواهی در سطح جامعه می بینیم. به این اعتبار صدای اینکه جمهوری اسلامی در سطح جهانی نباید به رسمیت شناخته شود و این رژیم باید ایزوله شود را ما در بیانیه های کارگری دیده ایم و این نکته ایست که دارد رنگ خود را به اعتراضات کف خیابان میدهد و طبعاً در قطعنامه های اول ماه مه نیز بازتاب خواهد یافت. امروز وقتی کارگر، معلم، بازنشسته بتر در دست میگردد که بر رویش نوشته شکاف عمیق طبقاتی در جامعه باید از بین برود، دارد در واقع سوسیالیسم را فریاد میزند. دارد میگوید سرمایه داری نه. و به نظر من امروز صریحتر و آشکار تر از هر وقتی باید این گفتمان خودش را در بیانیه های اول ماه بیان کند. چطور که همواره قطعنامه های اول ماه کیفرخواست کارگران و جامعه علیه سرمایه داری بوده است. و اگر ما علیه سرمایه داری کیفرخواست میدهیم، این کیفرخواست علیه تبعیض علیه زن است. کیفرخواست علیه اعدام است. علیه نقض پایه ای ترین آزادی های سیاسی در سطح جامعه است. این کیفرخواست علیه زندگی زیر خط فقر است. علیه بی

خانمانی و گورخوابی و علیه کل توحش و بربریت سیستم سرمایه داری حاکم در تمام وجوهش است. اول ماه باید رنگ چنین اعتراضی و چنین کیفرخواستی را داشته باشد. با همین گفتمان ها باید در همه جا شعار نویسی کرد. پوستره های ویژه اول ماه را درست کرد و در مدیای اجتماعی پخش کرد و آنها بر در و دیوار نصب کرد. با همین گفتمان ها باید مدیای اجتماعی را به کانون داغ اتحاد و اعتراضات همه بخش های جامعه تبدیل کرد و به تدارک برپایی یک اول ماه توده ای و اجتماعی رفت. میشود در مدیای اجتماعی بر سر این موضوعات کنفرانس ها گذاشت و سخنرانی ها داشت. در دانشگاهها میشود سمینارها برپا کرد. و به این صورت یک تدارک سیاسی همه جانبه برای برگزاری اول ماه ببینیم. در تمام محیط های کارگری اول ماه مه را میشود برپا کرد.

الان اعتراض در همه جا دارد میجوشد. کارگران شهرداری، راه آهن، مخابرات، آتش نشانی، توزیع برق و ... همه و همه الان در اعتراض و مبارزه اند. همین امروز کارگران توزیع برق مقابل مجلس و معلمان در چند شهر تجمع داشتند. بازنشستگان تجمعات سراسری شان را دارند و اینها همه کانون های داغ اعتراضند و اول ماه میتوانند روز پیگیری مبارزاتشان و بلند شدن صدای اعتراضشان به این بساط بردگی باشد. همانطور که در سال ۵۸ اولین اول ماه بعد از سرنگونی رژیم شاه بیش از نیم میلیون کارگر به خیابان ریختند و روز جهانی کارگر را با گرفتن پلاکاردهای کارخانه هایشان و فریاد شعارهایشان جشن گفتند، امروز نیز باید در چنین ابعادی به گرامیداشت روز جهانی کارگر فکر کرد و آن روز دور نیست. همین الان باید در تمام محیط های کارگری بنرهای روز جهانی کارگر نصب شود و تصاویر آن وسیعاً رسانه ای شود. به نظر من جامعه در چنین موقعیتی قرار گرفته است. همچنین تهیه کلیپ هایی به مناسبت روز جهانی کارگر و پیام دادن به این مناسبت و پخش آن در مدیای اجتماعی از سوی فعالین کارگری و اجتماعی

وچهره های شناخته شده آن بسیار مهم است. به مناسبت روز جهانی کارگر باید در تمام محیط های کار، مدارس و دانشگاهها و اماکن عمومی شیرینی پخش شود و این روز را به همه شادباش گفت. اول ماه را در محلات میشود برگزار کرد و بنرهای ویژه این روز را بر سر کوچه و در پارکها و مترو و جاهای دیگر نصب کرد و در محل شیرینی پخش کرد. اینها همه اشکال اجتماعی گرامیداشت این روز سراسری اعتراض است.

ما تجربه هشت مارس را داریم که امسال اجتماعی تر از هر سال در سالهای اخیر برگزار شد. روز جهانی کارگر روز جا افتاده تری است و بیشتر زمینه برگزاری وسیع آن فراهم است.

خلیل کیوان: پاندمی کرونا نه فقط در ایران بلکه در سراسر جهان ناتوانی و بی مسئولیتی نظام سرمایه داری را بیش از هر زمان در مقابل چشم جهانیان قرار داده است. بعضی دولت ها در برخی از کشورها مردم را تا حدی تأمین کردند. آنهم نه در حد کامل. اما در ایران اوضاع بسیار وخیم بود. آشکارا مردم را بر سر دو راهی نان و یا کار گذاشتند. اگر به خاطر داشته باشید روحانی گفت بهتر است سه میلیون نفر تلف شوند تا اینکه ۳۰ میلیون در خیابانها دست به اعتراض بزنند. این اوضاع و این گفتمان ها چه تأثیری در ذهنیت و نگرش جامعه نسبت به سیستم سرمایه داری و دولت آقا بالاسر گذاشته است؟ آیا میتوان تصور کرد که مردم بعد از حکومت اسلامی بازهم به یک حکومت سرمایه داری دیگر تن دهند و آنرا راحت بپذیرند؟

شهلا دانشفر: سوال بسیار جالبی است. مردم خشمگین هستند. در دنیا خشمگینند. الان در سطح بین المللی همه دارند میگویند سرمایه داری همین است و خراب کرد. سرمایه داری ضدیتش را با بشریت و انسان بیش از هر وقتی به نمایش گذاشته است. ببینید علم تا آنجا پیشرفته که دارند از فیریک کوانتوم

ادامه از صفحه ۶

صحبت میکنند. اما دولت های سرمایه داری حاکم ناتوان از این بودند که تجهیزات لازم برای مقابله با بیماری مرگبار کرونا را فراهم کنند. حتی در کشورهای متمدن جهانی ما با کمبود تخت بیمارستان روبرو شدیم. چه برسد در ایران که جمهوری اسلامی خودش کنار کرونا ایستاد و از آن استفاده سیاسی کرد و آنرا مثل یک برگه بازی بدست گرفت برای اینکه جامعه برآمده از خیزش آبان ۹۸ را عقب بزند. همانطور که اشاره کردید گفتند اگر سه میلیون از بین بروند بهتر است که سی میلیون گرسنه به خیابان بریزند. و با جان مردم بازی کردند. با این سیاست این حکومت از همان آغاز به مردم دروغ گفت. ضدونقیض حرف زد و برای مقابله با این بیماری هیچ کاری انجام نداد و با رها کردن مردم در بی تایی مطلق خود عامل اشاعه این بیماری مرگبار بود. امروز هم واکسن تهیه نمی کنند و جان مردم را به بازی گرفته اند. از همین رو هم اکنون گفتمان اینکه واکسن معتبر بخريد و واکسیناسیون رایگان برای همه به کارزای اجتماعی تبدیل شده است و این هم به یکی از گفتمان های اجتماعی علیه دولت سرمایه داری چپاولگر حاکم تبدیل شده است و حتما یکی از مطالبات قطعنامه های روز جهانی کارگر خواهد بود. در چنین شرایط متحوالی است که جامعه علیه تمام وجوه استثمار سرمایه داری دارد به پا می خیزد. سلطنت بی تاج و تخت میشود و اگر قبلا میگفتیم که جامعه از انواع آلترناتیو های راست بورژوازی چون رژیم پنج و استحاله و غیره عبور کرده است. امروز حتی شاهد این هستیم که جامعه دارد از ساختارهای کلاسیک بورژوازی مثل پارلمانتاریسم و سلطنت و غیره عبور میکند. گفتمان اداره شورایی جلو می آید و جامعه دارد حکومت شورایی را فریاد میزند. حکومت انسانی را فریاد میزند. و واقعی سوسیالیسم را فریاد میزند.

اول ماه مه امسال رنگ این اوضاع و احوال را نیز دارد. به نظرم یکی از تاثیرات شیوع بیماری مهلک کرونا مهر باطل زدن همه جانبه به سرمایه داری و اشکال مختلف حکومتی آن چون پارلمان و حاکمیت از بالای سر مردم و در عین حال جلو آمدن گفتمان های چپ و رادیکال و انسانی و سوسیالیستی است. به این ترتیب در ایران که شعار علیه سرمایه داری و شعار علیه حقوقهای نجومی و علیه تبعیض طبقاتی به شعارهای کف خیابان تبدیل شده است، صددر صد تاثیرش را بر روی بیانیه ها، قطعنامه ها و گفتمان های روز جهانی کارگر میگذارد و باید بگذارد. به نظر من کارگر باید امروز در این قامت قد علم کند و بعنوان صاحب جامعه حرف بزند. انتظار هست که بیانیه های مشترک کارگری از بخش های مختلف روی این مسایل و با مطالبات سراسری جلو بیاید و بدینگونه در اول مه امسال شاهد یک قدرتمندی بزرگ کارگری باشیم در مقابل توحش سرمایه داری.

خلیل کیوان: با توجه به این توضیحات و این صحبت هایی که داشتید لطف کنید یک جمع بندی ای بدهید. فکر میکنید چه اتفاقاتی در آستانه اول مه و در گرامیداشت این روز در شرف وقوع است و چگونه بر آنها میشود تاثیر گذاشت تا یک اول مه پرشکوه تر، گسترده تر و کوبنده تر علیه حکومت دزدسالار جمهوری اسلامی داشته باشیم؟

شهبلا دانشفر: من در سوال قبل تلاش کردم تصویری از اوضاع در ایران و بدرجه ای در سطح جهانی بدهم. از جمله ما شاهد مبارزات گسترده در سطح منطقه در عراق، تونس، لبنان و کشورهای اروپایی چون فرانسه، و انگلیس و اسپانیا و از آنطرف در آرژانتین و شیلی و غیره بوده ایم. به وجوه مختلف جوامع دارند دولتهای سرمایه داری حاکم را به چالش میکشند. در ایران هم که اشاره شد و می بینیم که چگونه جامعه در جدالی هر روزه علیه توحش

نه به جمهوری اسلامی، آری به
نه به حکومت مافوق مردم، آری به
نه به سرمایه داری، آری به

May 1st
Long Live
International Workers' Day
زنده باد اول مه روز جهانی کارگر

و بالاخره مطالبات فوری کارگری است. مساله افزایش حقوقها به بالای ۱۲ میلیون و لغو حقوقهای نجومی و حق داشتن یک زندگی انسانی، برابری زن و مرد و لغو قوانین ارتجاعی اسلامی ضد زن، زندگی شایسته برای همه کودکان، جمع کردن بساط دزدی ها و چپاولگری ها و پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و باز کردن در زندانها با فریاد رسای زندانی سیاسی آزاد باید گردد.

حکومت اسلامی با سرکوب، با تبعید زندانی، با آزار زندانی و آزار خانواده او، با اعدام ها تلاش کرده که جامعه را به این فلاکت و تباهی برساند. باید این ابزار را از دست این حکومت گرفت. و جامعه امروز در این قامت دارد به میدان می آید. کارگران و مردم معترض امروز نه فقط خواستار از بین رفتن تبعیض طبقاتی هستند، نه فقط مطالبات فوری خود را طلب میکنند، و در نبردی هر روزه کل سیستم اقتصادی و سیاسی حاکم را دارند به نبرد می طلبند بلکه میگویند باید در زندانها باز شود. سال ۱۴۰۰ عزم جامعه برای بازکردن در زندانها را به نمایش گذاشت و زنگ آغاز آن را به صدا در

آورد. و این ها همه همانطور که اشاره کردم فضای اول مه امسال را میسازد. کسانی که این برنامه ها را می بینند باید همین گفتمانها را وسیعاً در مدیای اجتماعی و بدون جامعه ببرند. بر اساس همین مباحثات کنفرانسهای خود را سازمان دهند. بیانیه ها و پیام های خود به مناسبت روز جهانی کارگر را آماده کنند و تجمعات اول مه را سازمان دهند. میشود اول مه را در عین حالیکه در کف خیابان و هر جایی که ممکن است برگزار کرد در عین حال در شب اول ماه مه کنفرانس های آن لاینی را در مدیای اجتماعی برگزار کرد و بیانیه ها و قطعنامه های اول مه را وسیعاً انتشار داد. و به این صورت تدارک وسیع و همه جانبه برای اول ماه مه را دید. پیشاپیش دست همه عزیزان و سازماندهندگان روز جهانی کارگر را در صف جلوی این اعتراض هستند را می فشارم و این روز را به همگان شادباش میگویم.

خلیل کیوان: با تشکر از شما شهبلا دانشفر

صبح روز سه‌شنبه ۱۷ فروردین ماه برابر با ۶ آوریل، دور اول نشست تیم مذاکره کننده جمهوری اسلامی و دولتهای درگیر در برجام، در حالی در وین پایتخت اتریش برگزار شد که معترضین در برابر ساختمان محل مذاکره دست به تجمع زده بودند. ایرانیان معترض خارج کشور و نیز اعضا و فعالین سازمانها و احزاب مختلف اپوزیسیون چون حزب کمونیست کارگری و انقلاب زنانه در محل حاضر شدند و علیه حضور مقامات حکومت جلادان اسلامی دست به اعتراض زدند.

معترضین، آن چنانکه عموم مردم ایران اعلام کرده اند، دولتها و دست اندرکاران این مذاکره را خطاب قرار دادند که جمهوری اسلامی نماینده مردم ایران نیست بلکه قاتل آنها است و نباید توسط هیچ دولت و نهاد بین‌المللی به رسمیت شناخته شود. آنها خواستار بایکوت جمهوری اسلامی و قطع روابط دیپلماتیک دولتها با حکومتی شدند که کشتار، اعدام، زندان و شکنجه و سرکوب عریان، ابزارهای اصلی "مذاکره‌اش" با مردم ایران است. با تکیه بر این خشم و اعتراض است که جامعه ایران می خواهد مقامات جمهوری اسلامی را پشت میز محاکمه در دادگاه های بین‌المللی ببیند، نه در لابی‌های دیپلماتیک کشورهای اروپایی.

سازمان جوانان کمونیست همه ایرانیان آزادیخواه، سازمانها و احزاب اپوزیسیون و همه

تجمع‌کنندگان در محل مذاکره در وین: به جای مذاکره، جمهوری اسلامی را بایکوت کنید

تماس با ما در تلگرام و سیگنال 0046739681438

اسلامی، این لکه ننگ تاریخ بشریت، را خاتمه دهند.

سازمان جوانان کمونیست
۱۷ فروردین ۱۴۰۰
۰۶ آوریل ۲۰۲۱

حکومت شد، بلکه بر دولتها و نهادهای بین‌المللی فشار گذاشت که این حکومت را به جرم چهار دهه جنایت علیه مردم ایران بایکوت کنند و هر گونه مماشات با جمهوری

اسلامی به جهنمی مملو از اعتراض بدل کرد. باید با پیوستن به اعتراضات چه در محل مذاکرات و چه در مدیای اجتماعی، نه فقط خواستار اخراج جنایتکار-دیپلمات‌های

فعالین خارج از کشور را فرا میخواند که مادامیکه مذاکرات و تعاملات حکومت اسلامی در هر نقطه ای از دنیا جریان دارد، باید آن شهر و کشور را برای مقامات جمهوری

ماهواره یاه ست

فرکانس: ۱۱۷۶۶

پولاریزاسیون: عمودی

سیمبل ریت: ۲۷۵۰۰

اف ای سی: ۷/۸

ماهواره یوتلست

فرکانس: ۱۱۳۸۷

پولاریزاسیون: عمودی

سیمبل ریت: ۲۷۵۰۰

اف ای سی: ۵/۶

KANAL JADID
کانال جدید

فرکانس های

تلویزیون کانال جدید

در ماهواره های:

www.newchannel.tv
nctv.tamas@gmail.com

درخواست کمک برای نجات ۱۲ زن محکوم به اعدام در زندان ارومیه

بنا به گزارش سازمان حقوق بشری ههنگاو دوازده زن در زندان ارومیه حکم اعدام گرفته اند. همه این زنان در حال حاضر به اتهام قتل عمد در بند زنان زندان ارومیه هستند.

هویت این ۱۲ زندانی محکوم به اعدام به شرح زیر است:

ردیف	نام و نام خانوادگی	اهل	حکم	زندان
۱	محبت محمودی	ارومیه	اعدام	ارومیه
۲	زهرا فرهادی	ارومیه	اعدام	ارومیه
۳	پریسا مرادی	بوکان	اعدام	ارومیه
۴	نیشتمان محمدی	سردشت	اعدام	ارومیه
۵	گلزار احمدیان	سردشت	اعدام	ارومیه
۶	فرانک بهشتی	تکاب	اعدام	ارومیه
۷	سهیلا نعمت زاده	میاندوآب	اعدام	ارومیه
۸	مژگان عبداللهی	مهاباد	اعدام	ارومیه
۹	زینب خالد	سردشت	اعدام	ارومیه
۱۰	مژگان آذرپیشه	ارومیه	اعدام	ارومیه
۱۱	تهمینه دانش	خوی	اعدام	ارومیه
۱۲	زیبا	بوکان	اعدام	ارومیه

منبع: سازمان حقوق بشری ههنگاو

کمیته بین المللی علیه اعدام مخالف اعدام است و در صدد است که جلوی اعدام این زنان را بگیرد. به این منظور ما نیازمند به همکاری شما هستیم. چنانچه از وضعیت این زنان اطلاعاتی در اختیار دارید لطفاً با ما در میان بگذارید. برای کمک به این زنان کسب اطلاعات بیشتر و هرگونه ماتریال تصویری و یا صوتی و کتبی که بازگو کننده وضعیت این محکومین به اعدام باشد بسیار ضروری است. از شما خواهشمندیم اطلاعات خود را به این آدرس های تماس برای ما ارسال دارید:

شماره تلفن **مینا احدی**: ۰۰۴۹۱۷۷۵۶۹۲۴۱۳ کمیته بین المللی علیه اعدام

شماره تلفن **هرمز رها**: ۰۰۴۶۷۳۷۸۹۶۵۰۵ ۱۸ فروردین -۱۴۰۰ ۷ آوریل ۲۰۲۱

گزارشی از وضعیت تعدادی از زندان های ایران

به گزارش خانواده ها و شاهدان عینی

۱ - زندانی در بدو ورود به زندان می بایست مبلغی بابت تخت پرداخت نماید. شایان ذکر است عدم پرداخت این هزینه به معنای اینست که وی ناگزیر به خوابیدن در کف اتاق های پر از ساس زندان است (کف خواب).

۲ - در عصر مدرنیته زندانیان ایران از وفور ساس در کف سلول های خود رنج می برند.

۳ - زندانیان محبوس در مجتمع ندامتگاهی تهران بزرگ (فشافویه) مشکل حاد آب آشامیدنی دارند، به نحوی که زندانی ناگزیر است برای زنده ماندن و ادامه حیات مبلغی معادل پانصد هزار تومان در ماه پرداخت نماید.

۴ - زندانیان در بازداشتگاه اوین، تهران بزرگ (فشافویه) و رجایی شهر و... زندانی مجبور هستند برای تهیهی لوازم اولیه زندگی همچون بالش، پتو، قاشق، شلوار و لباس های زیر و حوله و... هزینه های گزافی را پرداخت نمایند.

۵ - علیرغم وجود افراد مبتلا به کرونا اعم کرونای چینی و انگلیسی، کماکان دسترسی به لوازم بهداشتی همچون الکل و ماسک وجود ندارد که به همین دلیل جان زندانیان به خطر افتاده است.

۶ - گزارش های ارسالی از بند هشت بازداشتگاه اوین (زندان اوین) گویای این خبر است که کرونا شدت در میان زندانیان این بند گسترش یافته است. بکتاش آبتین، کیوان صمیمی و رضا خندان از جمله زندانیان مبتلا به کرونا هستند. از امیرسالار داوودی و سینا بهشتی به عنوام افراد مشکوک به کرونا می توان نام برد.

۷ - عدم دسترسی به ملزومات بهداشتی باعث شده که مسئولین زندان اوین هم به کرونا مبتلا شوند.

روزانه موج مبتلایان بیشتر و بیشتر می شود و هیچ کس مسئولیت امنیت بهداشتی زندانیان را به عهده نمی گیرد. از طرفی کماکان با مرخصی زندانیان امنیتی موافقت نمی شود.

۸ - زندانیان حتی مجبورند به صورت خصوصی از فروشگاه زندان غذاهای معمولی را به چندین برابر قیمت تهیه کنند. (غذاهای زندان قابل خوردن نیست)

۹ - هر زندانی اگر بخواهد در روز یک وعده غذای کمی بهتر از غذای زندان بخورد مجبور است ۷۰۰ هزار تومان در ماه بابت این یک وعده روزانه پرداخت کند. جان زندانیان در خطر است و عزم جدی در میان مسوولان زندان ها برای بر طرف کردن این مشکلات دیده نمیشود.

از مدیای اجتماعی حزب

فیسبوک حزب: www.facebook.com/wpIran اینستاگرام: www.instagram.com/wpi91 تلگرام: [telegram.me/wpi_hkki](https://t.me/wpi_hkki) شماره اپ و تلفن تماس: ۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

دنیای حقیر و مسخره شاهزادگان مفتخور

کیوان جاوید

خوب» سرویس جنسی ارائه می‌دهند و پرندگان کمیاب و در حال انقراض برای تقویت قوای جنسی شان شکار می‌کنند. این است دنیای اندرونی شاهزادگان بی مصرف.

حامیان این طفیلی‌ها که با رنج و کار کارگران ارتزاق می‌کنند، کم نیستند. هیئت حاکمه همه دولت‌های اروپایی و آمریکا و دیگر کشورهای «دمکراسی خواه» جهان. ملکه‌های دیگر کشورها و شاهان و شرکت‌های بزرگ اقتصادی جهان.

دنیای حقیر این جانیان و بیکارگان را باید بر هم زد. انقلاب چاره کار است. جهان باید یک بار برای همیشه با این طفیلی‌ها تسویه حساب کند. آیا انقلاب علیه ارتجاع اسلامی در ایران کلیدی است که دروازه طویله این شاهزادگان را باز می‌کند تا روشنائی و هوای تازه وارد این کثافت‌خانه‌ها شود؟ امیدواریم.

۶ آوریل ۲۰۲۱

در میان انبوه خبرها، این خبر هم چند روزی است که در مدیای رسمی چرخ می‌زند: * شاهزاده حمزه، ولیعهد سابق اردن و برادر ناتنی ملک عبدالله به «دسیسه چینی» برای «بی‌ثبات کردن» پادشاهی اردن متهم شده است و توسط ارتش در حبس خانگی قرار دارد.

* به دنبال موافقت ملک عبدالله با پیشنهاد میانجی‌گری برای رفع شکاف در خاندان سلطنتی اردن، شاهزاده حمزه بن حسین اعلام بیعت دوباره با پادشاه کرد.

یک مشت مفتخور بیکاره و بدرد نخور با تکیه بر ثروت‌های افسانه‌ای همچون زالو خون مردم را می‌مکند. کاخ‌هایی به سبک فراعنه مصرباستان می‌سازند و زندگی کارگران مهاجر را در شرایط برده‌وار به خاک سیاه می‌نشانند. برای این جماعت حرمسراها ساخته می‌شود و زنان بی‌شماری به این مردان مسلمان با «ژن

از کانال تلگرامی «دانشگاه سنگر آزادی و برابری»

در این مراسم آنلاین گروهی از کنشگران سیاسی، عقیدتی و فعالان حقوق زنان و فعال حقوق دگرباشان از جمله مهناز پراکند، رضا علیجانی، اعظم جنگروی، شهناز مرتب، شکوفه منتظری، مهرآفاق مقیمی، هایدی روش، منصوره بهکیش، عسل محمدی، رحمت غلامی، علی دماوندی و پروین اردلان «روایت و شهادت‌نامه» ده‌ها زندانی پیشین را که «طی بیش از ۴۰ سال گذشته در زندان‌های جمهوری اسلامی بوده‌اند» در قالب گزارشها، خاطره‌ها و نامه‌هایی خواندند.

را آزادی بدون قید و شرط زندانیان سیاسی و عقیدتی می‌دانیم.

در این بیانیه با اشاره به وضعیت نگهداری بهنام محجوبی، درویش زندانی که منجر به مرگ او شد آمده است: «شاهدان مستقیم رنجها و شرایط دهشتناک زندان توجه انسانهای شریف و آزاداندیش، وجدانهای بیدار، سازمانها و نهادهای مدافع حقوق بشر در جهان را به این بیدادها جلب میکنیم و خواهان شناسایی و محاکمه کسانی هستیم که موجب وضعیت بهنام محجوبی شدند».

روز پنجشنبه ۱۲ فروردین ماه ۱۴۰۰، در برنامه ای آنلاین که از ساعت ۱۶ ایران آغاز شده، گروهی از زندانیان سیاسی، عقیدتی پیشین در بیانیه‌ای بر لزوم تغییر شرایط زندان‌ها در ایران و آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی تاکید کردند.

این گروه در این بیانیه که ساعتی پیش در کارزار «صد روایت، یک روایت» خوانده شد، با اشاره به وضعیت نگهداری از زندانیان در ایران اعلام کردند: «ما خواهان تغییر قوانین، مقررات و شرایط ضد انسانی حاکم بر زندان‌ها هستیم و اولین گام

از کانال تلگرام حزب کمونیست کارگری ایران دیدن کنید:

t.me/wp_hkki

ادامه از مدیای اجتماعی حزب از صفحه ۱۱

دفاع مقامات مختلف از قاری پدوفیل بیت رهبری

آن به بعد دیگر سر و کارمان به آقای غلامحسین اسماعیلی سخنگوی فعلی دستگاه قضا و رئیس کل دادگستری سابق استان تهران افتاد. ۱۲ اسفند ۹۴ دادگاه تجدیدنظر برگزار شد. اما در حالی که پرونده آماده برای صدور حکم قطعی بود، پرونده توسط آقای اسماعیلی از دادگاه تجدیدنظر شعبه ۵۶ گرفته شد در حالی که این کار خلاف قانون بود. با پیگیریهای مکرر ما، قاضی اهورکی ریاست شعبه ۵۶ دادگاه تجدیدنظر، در نامه‌ای رسمی اعلام کردند که رئیس کل دادگستری استان تهران یعنی آقای غلامحسین اسماعیلی از شعبه گرفته و تاکنون عودت داده نشده است. ۶ آوریل ۲۰۲۱

به جایگاه دستگاه قضا و استقلال آن وارد آمده با این حال، ریاست سابق قوه قضائیه به جای بررسی عادلانه به این پرونده، به تهدید ما پرداختند که به دلیل رسانه‌ای کردن پرونده باید به‌عنوان معاونت در جرم، تحت تعقیب قرار بگیریم! به حکم تبرئه در قالب ماده‌ی ۴۷۷ اعتراض کردیم.

به هر روی، در تاریخ ۲۱ اردیبهشت ۹۴، حکم ۴ سال حبس تعزیری برای ایشان صادر شد! که هرکسی کمی بیندیشد، در می‌یابد که این مسیری که پرونده از تحقیقات در دادسرا تا صدور حکم طی نموده از ۹۱/۵/۸ تا ۹۴/۲/۲۱ غیرطبیعی به نظر می‌رسد. از

تعبیر، آقای کیان منش از نظرشان عدول کرده و قرار منع تعقیب صادر کردند. از طریق آقای ناطق نوری رئیس سابق بازرسی بیت رهبری، قضیه را پیگیری می‌کردیم و نامه‌ای به رهبری نوشته بودیم اما دیگر پیگیری نشد. نهم اردیبهشت ۹۲ برایمان روزی تاریخی و فراموش ناشدنی است (و آن پس از صدور قرار مجرمیت در دادسرا و آماده بودن پرونده برای ارسال به دادگاه بود). نامه‌ی مشورتی ۳ نفر در آن برگه موجود است. آقای صادق آملی لاریجانی و آقای عباس جعفری دولت آبادی دادستان سابق تهران و شیخ علی خلیف رئیس دفتر و مشاور رئیس قوه قضائیه (آقای آملی لاریجانی) که در ایام کرونا فوت کردند و در عالم برزخ بسر می‌برند. برگه در دسترس همگان است و جناب آقای دکتر محمود صادقی نماینده محترم مجلس نیز آنرا مورد امعان نظر قرار داده‌اند.

نگاهی به آرشیو رسانه‌های داخلی و خارجی به خوبی نشان می‌دهد که به‌واسطه‌ی این پرونده، چه لطمات سهمگینی

مانع از بازداشت و انتقال ایشان به زندان اوین شدند. یکبار هم در سال ۹۳ (در دادگاه) بود که با قرار کفالت ۶۰۰ میلیون تومانی توسط شورای عالی قرآن و حمایت برخی از قاریان، مانع از بازداشت ایشان شدند. یک طوماری هم از امضای برخی بزرگان از قاریان مطرح و سرشناس جامعه‌ی قرآنی، در دفاع از ایشان و محکوم کردن شکایت ما از ایشان، تسلیم دادگاه گردید که تعجب ما را برانگیخته بود! یکی از قاریان بین‌المللی هم که همراه متهم به دادگاه آمده بود، با برخورد شدید قاضی حیدری رئیس شعبه‌ی ۱۰۵۷ دادگاه کارکنان دولت از جلسه‌ی دادگاه به بیرون رانده شد. برای اتهام تشویق به فساد و تحریک جنسی نوجوانان و ارتکاب اعمال منافی عفت و افعال حرام با نوجوانان، برای ایشان در مهرماه ۹۱ در دادسرای کارکنان دولت توسط بازپرس شعبه‌ی ۱۵ آقای رضا کیان منش، قرار مجرمیت صادر گردیده بود و این قرار در ۲۲ مهر ۹۱ به تأیید آقای قطبی دادیار دادستان تهران رسید. ولی چند ماه بعد در تاریخ ۹۲/۲/۱۷ در کمال

نامه یکی از قربانیان و شاکیان سعید طوسی بار دیگر پرده از حکومت سراپا فاسد حکومت برمیدارد. اینقدر شواهد آشکار و غیر قابل رد بوده که سعید طوسی چند بار محکوم شده است اما تعدادی از قاریان مطرح و سرشناس جامعه قرآنی، تعدادی از آیت الله‌ها، مقامات مختلف قضایی از سخنگو تا روسای بالاتر او از جمله رئیسی که مانع باز شدن مجدد پرونده طوسی شده و بیت رهبری و شخص خامنه‌ای همه اعمال نفوذ کرده‌اند و قربانیان را تهدید کرده‌اند که قاری بین‌المللی جمهوری اسلامی به زندان نیفتد و موجبات آبروریزی بیشتر دم و دستگاه قرآنی و بیت خامنه‌ای فراهم نشود. برای تصویر روشن‌تر از عمق فساد همه جانبه بالاترین ارگان‌های حکومتی توصیه می‌کنیم نامه زیر را بخوانید.

یکی از قربانیان پرونده سعید طوسی در نامه‌ای با نام مستعار (محمد) به انصاف نیوز نوشت: ما در تاریخ ۹۱/۵/۸ از ایشان شکایت کردیم. در دادسرا، از شورای عالی قرآن با وثیقه‌ی ۱۰۰ میلیون تومانی

دستگیری شماری از اعضای خانواده‌های کشته شدگان آبان دانشگاه سنگر آزادی

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: شهاب بهرامی

ادیتور: کاظم نیکخواه

مسئول فنی: رضا مرادی

anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته جمعه‌ها منتشر می‌شود.

خانواده‌هایی که عزیزانشان توسط جمهوری اسلامی در جریان اعتراضی مردمی، بی‌رحمانه به قتل رسیدند همواره مورد اذیت و آزار رژیم اسلامی قرار داشته‌اند. چرا که آنها ساکت ننشسته‌اند و به حرکت دادخواهانه خود ادامه داده‌اند و خواهان معرفی و محاکمه عاملین قتل عزیزانشان هستند.

دادخواهی این خانواده‌ها، دادخواهی همه مردم ایران است که از این رژیم ظالم جنایتکار به ستوه آمده‌اند. همه بازداشت شدگان روز ۱۸ فروردین باید فوراً و بدون هیچ قید و شرطی آزاد شوند.

۷ آوریل ۲۰۲۱

سکینه احمدی، حمیده کتابدار، جواد لعل محمدی، هاشم امینی، ایران اله یاری، محمد کریمی، مهیار ظفرمهر و دخترش، یاشار تبریزی به همراه دو دخترش و خانم نامور به همراه دخترش.

در جریان هجوم نیروهای امنیتی حکومتی به اتوبوس خانواده‌ها سکینه احمدی، مادر ابراهیم کتابدار، یکی از کشته شدگان اعتراضات آبان ۹۸ از حال رفته است.

لازم به توضیح است که بازداشت این شهروندان در مسیر بازگشت از مزار یکی از مشروطه خواهان ایرانی، در اصفهان صورت گرفته است.

چهارشنبه ۱۸ فروردین ۱۴۰۰ شماری از اعضای خانواده کشته شدگان آبان ۹۸ توسط نیروهای جمهوری اسلامی دستگیر شدند. نیروهای امنیتی حکومتی به اتوبوس حامل این خانواده‌ها هجوم بردند و پس از محاصره و متوقف کردن اتوبوس، شماری از خانواده‌ها را دستگیر کردند. بازداشت شدگان به زندان اصفهان منتقل شده‌اند. اسامی دستگیر شدگان که تعداد آنها دستکم ۲۲ نفر اعلام شده است به قرار زیر است:

ناهید شیربیشه، مونا شیربیشه، حوریه فرج زاده، پوران ناظمی، مهرداد بختیاری، کامبیز نوروز زاده، منوچهر بختیاری، اشکان شیربیشه، آرین شیربیشه،

اطلاعیه های حزب

ماهنامه نفت

اعتراضات کارگران نفت و مراکز وابسته به آن در یک ماه اخیر

اعتراضات در میان کارگران نفت و مراکز وابسته به آن گسترده است. اعتراض به اجرایی نشدن وعده های داده شده در مرداد ماه ۹۹ یک محور مهم این اعتراضات است و این کارگران یک نیروی مهم در جنبش برای خواست افزایش دستمزدها به بالای ۱۲ میلیون هستند. علاوه کارگران نفت به قراردادهای موقت و پیمانی و قوانین برده وار حاکم به مناطق ویژه اقتصادی و امنیتی بودن فضای کار خود و تعرضات هر روزه کارفرمایان مفتخور به زندگی و معیشت خود اعتراض دارند. در زیر گوشه هایی از اعتراضات کارگران نفت در یک ماه اخیر را اشاره میکنیم:

روز دوشنبه ۱۶ فروردین ۱۴۰۰، شماری از کارگران دستور کاری شرکت نفت و گاز شهرستان گچساران مقابل دفتر کار مدیرعامل این شرکت تجمع کرده و خواستار رسیدگی به مطالباتشان شدند.

روز سوم فروردین ماه گروهی از کارگران پیمانی پتروشیمی ایلام که اسفند ماه سال ۹۹ اخراج شدند، با خواست بازگشت به کار برای سومین روز دست به تجمع زدند. این کارگران در اول فروردین مقابل ساختمان استانداری تجمع کردند و با پهن کردن سفره خالی اعتراض خود را به بلا تکلیفی معیشتی و فقر و بی تامینی اعلام داشتند. این کارگران بیش از ۷ سال سابقه کار دارند و در پی شکایت کارگران به اداره کار ایلام، شرکت پتروشیمی کارگران اخراجی را برای مدت کوتاهی با قرارداد اقماری به کار گرفت. اما در آستانه سال نو همه آنها اخراج شدند. کارفرمایان با اخراج کارگران قراردادی تلاش میکنند کارگران جدیدی با شرایط بدتری را به کار گیرند و انجام این کار بخشی از تعرض آنان

به کارگران و چپاولگری ها و دزدی هایشان است.

در آستانه سال جدید ۱۲ تن از کارگران شاغل در شرکت پتروشیمی پارس گلایکول عسلویه به دلیل شرکت در اعتصاب از کار اخراج گردیدند و از آنها خواسته شده است که تا تعیین تکلیف در محل کار حضور پیدا نکنند. بنا بر خبرها عیدی و مزایای شغلی کارگران اخراجی نیز پرداخت نشده است. کارگران این شرکت چندی پیش در اعتراض به شرایط نامناسب کار اعتصاب کرده و از حضور در محل کار خودداری کرده بودند. هم اکنون فضای اعتراض در میان شرکت های مختلف عسلویه و پارس جنوبی بالاست و کارگران در تدارک برگزاری تجمع بزرگ اعتراضی خود هستند.

روز ۲۸ اسفند کارکنان شرکت oico پالایشگاه هشتم، پارس جنوبی بوشهر، در آستانه سال نو در اعتراض به کسر حقوق، عدم واریز بیمه، بی کیفیتی غذا، نداشتن سرویس ایمنی و با کیفیت، تهدید و اخراج بعضی از کارکنان، و امضای اجباری قرارداد، در محل کار خود دست به تجمع زدند.

روز ۲۵ اسفند کارگران اقماری ملی حفاری در اعتراض به عدم پرداخت هزینه رفت و برگشت خود به محل کارشان صدای اعتراض خود را رسانه ای کردند. به گفته این کارگران مسیر رفت و برگشت آنها به محل کار دو پروازه است و بابت آن ۴ پرواز در هر ماه حدود ۲,۸۰۰,۰۰۰ تومان پرداخت میکنند و این بخش بزرگی از دریافتی آنهاست. به گفته کارگران کارفرما مسئول پرداخت این پول است.

روز دوشنبه ۲۵ اسفندماه بازنشستگان صنعت نفت در اعتراض به سطح نازل

حقوق، عدم همسان سازی حقوق با شاغلان، پرداخت نشدن مطالبات و عملکرد صندوق بازنشستگی، مقابل دفتر نمایندگی صندوقهای بازنشستگی در اهواز تجمع کردند. این کارگران با شعارهایی چون تا حق خود نگیریم از پا نمی نشینیم و فریاد مرگ بر زنگنه بر تداوم اعتراضشان تأکید داشتند.

روز ۲۱ اسفند ۱۲۰ کارگر پتروشیمی سایت ۱ شرکت فرجود که تحت مسئولیت پیمانکاری منوچهر موسوی کار میکنند در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد دیماه و بهمن ماه و عیدی و پاداش آخر سال خود دست به اعتراض زدند. کارگران میگویند علیرغم وعده های داده شده مزد آنها هنوز به میزان ۴ میلیون و پانصد هزار تومان در نظر گرفته میشود. در حالیکه خواست آنها افزایش مزد به بالای ۱۲ میلیون بوده است.

روز ۲۱ اسفند ماه ۹۹، کارگران شرکت کیسون که کار ساخت مخازن ذخیره سازی نفت را بر عهده دارند، به علت پرداخت نشدن حقوق و مزایای سه ماهه و عیدی خود برای چندمین روز دست از کار کشیدند. مشخص نبودن مبالغ قراردادهای و موضوعات مرخصی از دیگر موضوعات اعتراض این کارگران است. به گفته کارگران، پیمانکار حاضر نیست یک نسخه از قرارداد را در اختیار کارگران قرار بدهد و کارگران حاضر به قبول این شرایط برده وار کاری نیستند. اعتراضات این کارگران از روز سه شنبه ۱۹ اسفند آغاز شده است. خواست فوری این کارگران پرداخت دستمزدهای معوقه و دیگر مطالباتشان است. این اعتراضات علیرغم تهدید مسئولین به اخراج ادامه دارد.

بنا بر خبرهای منتشر

شده در ۲۱ اسفند کارگران پروژه ای جوشکار و فیتزر که از طرف فردی بنام بهنام لیموچی تحت عنوان اینکه قرار است با حقوق ۱۲ میلیون برای جوشکار و ۹ میلیون تومان برای کارگر فیتزر کار پیش راه اندازی به مدت چند ماه در شرکت جهان پارس در پالایشگاه مهران داشته باشند، به این شرکت مراجعه کردند. اما بعد مشخص شده است که زمان کار بسیار کوتاه و زیر یکماه است و محل آن در نقطه صفر مرزی عراق قرار دارد و حقوقها نیز به ده میلیون تومان و هفت میلیون تومان کاهش یافته و حتی حاضر به بستن قرارداد با سربرگ معمول شرکت با این کارگران نبودند. در مقابل این کارگران اعلام کردند که اگر مطابق قول و قرار اولیه عمل نشود کار را ترک خواهند کرد. لیموچی سرپرست پیش راه اندازی شرکت و دهمردی سرپرست کارگاه شرکت جهانپارس است که ۳۰ درصد سهام این شرکت را برای لابی گری و گرفتن امتیازات کاری به دولت واگذار کرده است و به این شکل با چاییدن کارگران بساط مافیایی خود را پهن کرده اند.

روز ۱۹ اسفند ماه شماری از کارگران قرارداد موقت نفت به نمایندگی از همکارانشان در اعتراض به قراردادهای موقت کاری و تبعیض در شرایط کاری و سطح حقوقهایشان دست به تجمع زدند. اعتراض اصلی این کارگران به سطح نازل حقوقها و قراردادهای برده وار موقت کاری است. در این حرکت اعتراضی کارگران با شعارهایی چون "اینهمه قول و وعده، وزیر عمل نکرده"، "تبدیل وضعیت حق مسلم ماست" صدای اعتراض خود را بلند کردند. به گفته کارگران به آنها در قبال کار مساوی با کارگران رسمی حقوقهایی بسیار کمتر یعنی حدود ۴ میلیون

پرداخت میشود که یک سوم خط فقر دوازده میلیون است. اشاره کنیم که گرانی سرسام آور قیمت ها افت معیشتی کارگران رسمی را نیز باعث شده است و در این رابطه این بخش از کارگران در چهارم بهمن ماه مقابل وزارت نفت تجمع داشتند. تجمع کنندگان اعتراض دارند که با اینکه بیش از هفتاد درصد کارگران شاغل در نفت نیروهای موقت و پیمانی هستند و بار صنعت نفت اساساً بر دوش آنها قرار دارد، اما وزارت نفت با تحمیل شرایط بسیار دشوار کاری بر دوش آنها از بسیاری از حق و حقوق پایه ای آنها را محروم نگاهداشته و علیرغم اعتصاب سراسری مرداد ماه به هیچ کدام از مطالبات آنان پاسخ داده نشده است.

روز ۲۰ اسفند شماری از جوانان جویای کار و کارگران بیکار در اعتراض به پارتی بازی در استخدامها و با خواست اشتغال مقابل پتروشیمی گچساران تجمع کردند. تجمع در مقابل مراکز کاری در شهرهای مختلف یک شکل اعتراضی در میان کارگران بیکار است. همه افراد بدون درآمد و یا کم در آمد باید از مقرری ماهانه در حد زندگی قابل قبول برخوردار باشند. کارگران بیکار و آماده بکار اعم از زن و مرد باید بیمه بیکاری مکفی دریافت کنند. درمان و تحصیل رایگان و داشتن مسکن حق مسلم همه مردم است.

روز ۱۷ اسفند کارگران پالایشگاه کنگان با خواست پرداخت مطالباتشان دست به اعتصاب زدند که با قول پیمانکار مبنی بر پرداخت طلبهایشان سر کار بازگشتند.

بنابر خبرهای دریافتی صبح روز ۲۰ اسفند یکی از کارگران بنام مسعود محمدی

ادامه در صفحه ۱۵

ادامه اطلاعیه های حزب از صفحه ۱۳

بخاطر طلب ۴ ماه مزد و فشار اقتصادی سنگین بر روی خانواده اش بدلیل اینکه پیمانکار ۴ ماه حقوق کارگران را پرداخت نکرده و فقط هر ماه با مساعده خیلی ناچیز آنها را سر میدواند، اقدام به گرفتن مرخصی ساعتی کرد و بعد از رفتن به خوابگاه متاسفانه خود را به دار آویخت. این خبر آنچنان تکان دهنده و شوک آور بود که بعد از ظهر دیروز میلاد محمدی پسر عموی وی نیز در یک حالت شوک دست به خودکشی زد. مسعود محمدی خوشبختانه به کمک همکارانش نجات پیدا کرد. اما با کمال تاسف میلاد محمدی درگذشت. خودکشی این دو کارگر سند محکومیت حکومت اسلامی و کل نظام ضد انسانی سرمایه داری یعنی بردگی مزدی در این کشور است.

- روز ۱۸ اسفند شماری از کارگران شرکت فراورده های نفتی شهرستان ماهشهر در اعتراض به عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و سطح نازل دستمزدهایشان در مقابل ساختمان فرمانداری تجمع کرده و خواستار رسیدگی به مطالبات خود شدند.

- روز ۱۷ اسفند کارگران پتروشیمی تخت جمشید در اعتراض به نقض دستورالعمل های سازمان بهداشت سازمان جهانی در مقابله با بیماری مرگبار کرونا و حتی عدم رعایت قوانین خود منطقه ویژه اقتصادی صدای اعتراض خود را رسانه ای کردند. به گفته آنها حتی برای داشتن سلامت هم حق مطالبه گری از آنها سلب شده است.

بنا بر خبر دیگری گفته میشود که حدود ۳۰۰ کارگر بومی که ۷ سال است در پروژه های پارس جنوبی و فاز ۱۳ عسلویه مشغول به کار هستند قرار است در پایان امسال از کار اخراج شوند. به این کارگران گفته شده است که تا پایان سال اخراج

خواهند شد و کارگران جدید با آنها جایگزین خواهند شد. با پایان گرفتن سال قراردادهای کاری بسیاری از کارگران در این منطقه تمدید نمیشود و پیمانکاران مفتخور با آوردن کارگران جدید به جای کارگران اخراجی تلاش میکنند همواره سطح دستمزدها را پایین نگاه دارند. این وضعیت زمزمه های اعتراض در میان کارگران پروژه های پارس جنوبی را شدت داده است.

- صبح روز ۱۶ اسفند کارگران پارسیمان سپهر در پالایشگاه لامرد با خواست واریز کامل عیدی و سنوات و مرایای شغلی خود دست به اعتصاب زدند.

- روز شنبه ۱۶ اسفند حدود ۱۷۰ نفر از کارگران شرکت نفت سپاهان پیمانکار شرکت پالایش میعانات گازی آدیش در عسلویه به دلیل عدم پرداخت مطالبات معوقه خود در مقابل دفاتر کارگاه تجمع کردند و خواستار پرداخت فوری طلبهایشان شدند. کارگران اعلام کرده اند که تا زمان مشخص شدن وضعیت پرداخت حقوق خود در محل کار حاضر نخواهند شد. زیر فشار اعتراض کارگران کارفرما حاضر شده بخشی از طلبهای کارگران را بپردازد. اما کارگران همه مطالباتشان را میخواهند.

- روز ۱۶ اسفند شماری از کارگران پتروشیمی و مردم شهرستان چوار ایلام در اعتراض به اخراج کارگران با چندین سال سابقه کاری و همچنین شرایط نامناسب معیشتی دست به تجمع زدند و درب اصلی پتروشیمی را مسدود کردند. این کارگران با پهن کردن سفره خالی خواستار دریافت ۲۴ ماه حقوق معوقه خود شدند.

- روز ۱۴ اسفند کارگران غیر رسمی نفت طی بیانیه ای حمایت خود را از تجمع هفدهم اسفند در مقابل وزارت کار که از سوی تشکلهای مستقل کارگری،

معلمان و بازنشستگان داده شده اعلام کردند. ابتدا بازنشستگان تامین اجتماعی فراخوان به تجمع در مقابل وزارت کار و تامین اجتماعی را داده بودند و در ادامه گروههایی از کارگران و معلمان و از جمله کارگران غیر رسمی نفت نیز در اعتراض به گستاخی کمیته مزد و اعلام رقم شش میلیون و نیمی برای سبد هزینه که نصف رقم اعلام شده خودشان در قبل است، با خواست افزایش حقوقها به بالای ۱۲ میلیون به این تجمع پیوستند.

- روز ۱۳ اسفند نیروهای فضای سبز شرکت اسکان سازه پاسارگاد به کارفرمایی شرکت نفت و گاز پارس عسلویه طی پیامی که به گروه تلگرام اتحادیه آزاد کارگران ایران ارسال کرده اند از مشکلات دو ساله خود سخن گفته اند. اولین مشکل این کارگران عدم پرداخت به موقع حقوق است. این کارگران تا کنون حقوق بهمن ماه را نگرفته اند، پاداش بهره وری آنها پرداخت نشده است و بعلاوه مطالباتی از سالهای ۹۸ و ۹۷ دارند. مشکل دیگر آنان عدم تهیه لوازم پزشکی، ماسک، الکل و دیگر نیازهای بهداشتی است. به طور مشخص به این کارگران تنها ۱۰ عدد ماسک یکبار مصرف برای استفاده دو ماه داده میشود، خوابگاهها غیر استاندارد است بطوریکه در این شرایط حاد بحران کرونا ۵۰ کارگر در یک اتاق ۶ در ۶ زندگی میکنند.

- روز ۱۱ اسفند حدود ۶۰ نفر از کارگران شرکت دنا آیین در اعتراض به عدم دریافت مطالبات معوقه، حقوق و تغییر برنامه کاری از اقماری به روزکار دست به اعتراض و تجمع زدند. بدنبال این تجمع اعتراضی، مدیران پشتیبانی سراسیمه با کارگران جلسه برگزار کردند و اعلام کردند که برای حل مشکلات کارگران سریعاً اقدام می کنند.

- تاریخ ۹ اسفند حدود ۱۰۰ نفر از نیروهای بخش

پیمانکاری تعمیرات طرف قرار داد شرکت تکاب صنعت در پالایشگاه پنجم پارس جنوبی در حمایت از تعدادی از همکارانشان که بدستور پیمانکار مانع ورود آنها شده بودند، در مقابل درب ورودی پالایشگاه تجمع کردند و کنار همکاران اخراجی خود ایستادند. کارگران اخراجی بدلیل پیگیری مطالباتشان ممنوع الورد شده اند.

- روز شنبه ۹ اسفند حدود ۱۰۰ نفر از نیروهای بخش پیمانکاری تعمیرات پالایشگاه طرف قرارداد شرکت تکاب صنعت در پالایشگاه پنجم پارس جنوبی در اعتراض به اقدام پیمانکار در جلوگیری از ورود تعدادی از کارگران و در حمایت از همکاران شان مقابل درب ورودی پالایشگاه تجمع برپا کردند. ماجرا از این قرار است که پیمانکار در پاسخ به پیگیری مطالبات جمعی از کارگران این شرکت، مانع از ورود آنها به شرکت شده بود. کارگران پیمانی در نفت با انتشار بیانیه ای در اعتراض به عدم اجرای وعده ها در تدارک اعتصاب سراسری دیگری هستند. افزایش حقوقها به بالای خط فقر ۱۲ میلیونی و کوتاه شدن دست پیمانکاران و دائمی شدن قرار دادها در راس خواسته های اعلام شده آنها در بیانیه شان است. این کارگران همچنین در بیانیه خود بر لغو قوانین برده وار مناطق ویژه اقتصادی تاکید کرده اند.

- روز ۸ اسفند کارگران غیر رسمی نفت طی بیانیه ای تحت عنوان "برای پیگیری خواسته هایمان راهی جز اعتصاب دوباره نیست" از تدارک اعتصاب و اعتراضی سراسری خبر دادند. خواسته های اعلام شده از سوی این کارگران عبارتند از: افزایش حقوقها به رقم بالای خط فقر اعلام شده دولت یعنی بالای ۱۲ میلیون، لغو قراردادهای موقت و پیمانی و دائمی شدن قراردادهایشان مستقیماً با وزارت نفت و داشتن امنیت شغلی داشتن امنیت شغلی، پرداخت به موقع دستمزدها در هر

ماه و تسویه حساب فوری طلبهای کارگران، برخورداری از امکانات درمانی رایگان در نفت و ارتقاء سطح آن و رعایت پروتکل های سازمان بهداشت جهانی برای مقابله با بیماری مرگبار کرونا، واکسیناسیون رایگان و بدور از هرگونه تبعیضی برای همه، پایان دادن به فضای امنیتی در نفت و مراکز وابسته به آن و حق تشکل، حق تجمع و حق اعتراض بعنوان حقوق پایه ای همه کارگران.

این کارگران در خاتمه بیانیه خود بر لغو قوانین برده وار ویژه اقتصادی در مراکز نفتی تاکید کرده و اعلام نموده اند که اینها مطالبات واحد همه کارگران رسمی و غیر رسمی در نفت است و در وابسته به نفت است و در اعتصاب سراسری بعدی همه متحدانه حول این خواستها جمع میشوند و در گام اول بر افزایش حقوقها به بالای دوازده میلیون تاکید دارند.

- روز ۷ اسفند اعتصاب کارگران شرکت آویژه در پالایشگاه نفت سنگین قشم در اعتراض به تعویق پرداخت دو ماه مزد و دیگر طلبهایشان وارد هفتمین روز خود شد. در این روز علیرغم حضور نیروی انتظامی کارگران با جمع شدن در محوطه پالایشگاه خواسته های خود را طلب کردند. کارگران شرکت آویژه خواستار پرداخت فوری طلبهای خود و افزایش حقوقها و دائمی شدن قراردادهای کاری شان هستند.

پیش بسوی اعتصابات سراسری

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۱ فروردین ۱۴۰۰، ۳۱ مارس ۲۰۲۱

ادامه اطلاعیه های حزب از صفحه ۱۴ **بیانیه کارگران غیر رسمی نفت**

کارگران غیر رسمی نفت با اعلام خواسته های خود به استقبال اول مه میروند

۱۲ میلیون به استقبال اول مه روز جهانی کارگر رفته و از تدارک اعتراضات گسترده تر برای پیگیری مطالباتشان سخن میگویند. متن بیانیه کارگران غیر رسمی نفت را در زیر میخوانید:

بعنوان مبنای همکاری با پیمانکاران اعلام نموده اند. کارگران به این بازبها و پایین کشیدن سطح دستمزد مینا به دو میلیون اعتراض دارند. در بیانیه مزبور، کارگران غیر رسمی نفت با اعلام خواست های فوری خود و در راس آن افزایش دستمزدها به بالای

بیندازد تاکید کرده اند. اشاره کنیم که جماعتی تحت نام کارگر بزم خود کمپینی را تحت نام "کمپین پنجم مزد" برای کارگران نفت اعلام کرده اند که در آن مبنای دستمزد را از دو میلیون تا سقف شانزده و نیم میلیون برای سطوح مختلف تخصصی

در بیانیه شان با اعلام اینکه آنها نه شورایی کار را قبول دارند و نه نمایندگان خودگمارده "کمپین پنجم مزد" بر اینکه نرخ مزد مینا نباید با سطوح دیگر مزدی در رده های تخصصی مختلف نفت تداخل یابد و بر خواست حداقل مزد ۱۲ میلیون سایه

کارگران غیر رسمی نفت طی بیانیه ای در آغاز سال جدید تحت عنوان "دستمزد هیچ کارگری نباید کمتر از ۱۲ میلیون باشد" بار دیگر بر ادامه اعتراضاتشان برای عملی کردن وعده های داده شده و پیگیری مطالبات خود تاکید کردند. این کارگران

"دستمزد هیچ کارگری نباید کمتر از ۱۲ میلیون باشد"

پایان داده شود، به امنیتی کردن محیط کار و هر نوع پرونده سازی امنیتی برای کارگران معترض پایان داده شود. تشکل، اعتصاب، تجمع از جمله حقوق پایه ای همه کارگران است. ما کارگران غیر رسمی نفت با این مطالبات به استقبال اول ماه مه روز جهانی کارگری میرویم. کارگرن غیر رسمی نفت، فروردین ۱۴۰۰"

قراردادهای موقت و پیمانی باید دائمی شود و کارگرن امنیت شغلی داشته باشند و اخراج ممنوع باشد، وضعیت بهداشت و درمان بهبود یابد و امکانات درمانی رایگان در اختیار همه کارگران نفت باشد، پروتکل های سازمان بهداشت جهانی در مقابله با بیماری مهلک کرونا اجرایی گردد و واکسن استاندارد و رایگان در اختیار همه مردم قرار گیرد، محیط های کار ایمن باشد و به تجهیزات لازم ایمنی کار و امکانات گرمایشی و سرمایشی با استانداردی قابل قبول مجهز باشند، استانداردهای زیستی و کاری کارگران از جمله خوابگاهها، غذاخوری ها، حمام و دستشویی و ... بالا رفته و در حد قابل قبول باشد. اساسنامه تحمیلی صندوق نفت باطل گردد، ماده ده و تعلق برخی مزایا به کارگران اجرایی شود، مبالغ بن کارت متناسب با تورم موجود افزایش یابد، به تحمیل مالیات های سنگین و تصاعدی بر مزد کارگران

شروط لازم برای همکاری با تمامی شرکت ها و پیمانکارها اعلام میکنند. تاریخ آغاز کمپین کذایی خود را نیز اول فروردین ماه ۱۴۰۰ قید کرده اند.

ما همین جا به این جنابان اعلام میکنیم که به شما اجازه نمیدهمیم که از بالای سر ما مشغول چنین رایزنی هایی شوید. یک خواست کلیدی و مهم ما کارگران رسمی و غیر رسمی در نفت کوتاه شدن دست پیمانکاران، این دلالتان مفتخور و چپاولگر در نفت و موسسات وابسته به آنست و کوتاه شدن دست آنها از محیط های کاری اولین گام در جهت بهبود شرایط کاری و معیشتی ماست و هیچ جایی برای همکاری با آنان وجود ندارد. ما همانطور که قبلا نیز اعلام کرده ایم بر خواسته های فوری زیر تاکید داریم: حقوق مبنای کارگران باید بالای رقم ۱۲ میلیون باشد و سرمایه و بموقع پرداخت شود،

دستمزد ها به بالای خط فقر ۱۲ میلیونی هستیم. ما تاکید میکنیم که مزد هیچ کارگری نباید از ۱۲ میلیون کمتر باشد. البته ما بر این نکته مهم نیز تاکید می کنیم که نباید سطوح مزدی دیگر همکاران ما در رده های تخصصی بالاتر آنطور که نمایندگان "کمپین پنجم مزد" ردیف کرده اند، با تعیین مزد ۱۲ میلیونی به عنوان مبنای مزدی تداخل داشته باشد. طراحان "کمپین پنجم" در لیست پیشنهادی خود حداقل دستمزد پایه را در زورق دستمزدهای چهارده میلیونی که اساسا شامل تخصص های بالای کاری میشود پیچیده اند، تا وقاحت تعیین دستمزد دو میلیونی برای کارگر ساده را که بخش عظیمی از کارگران نفت را در بر میگیرد، از چشم پنهان نگاهدارند. آنها همچنین در همان آغاز طرح پیشنهادی شان نوشته اند که به خاطر سربلندی (کشور عزیزشان) آخرین درخواست خود را بعنوان

ما نه شورایی کار را قبول داریم و نه نمایندگان خودگمارده "کمپین پنجم مزد"

همانطور که قبلا نیز اعلام کرده ایم ما کارگران غیر رسمی نفت پیگیر همان مطالباتی هستیم که در مرداد ۹۹ به خاطر آنها دست به اعتصاب زدیم. در آن مقطع وعده و وعید بسیاری داده شد. اما هیچکدام عملی نشد که هیچ بلکه وضع بدتر از بد شده است. بیکارسازیها بیشتر، هزینه ها گزاف تر و زبان پیمانکاران دراز تر شده است. از همین رو از مرداد ماه تا کنون اعتراضات بسیاری داشته ایم ولی دیگر ادامه این وضعیت ممکن نیست و هم اکنون راهی جز اعتصاب دوباره و اعتراض مقابل ما نمانده است.

ما بار دیگر تاکید میکنیم که همانند کارگران فولاد و بازنشستگان تامین اجتماعی و معلمان و دیگر هم طبقه ای هایمان خواستار افزایش

”

ما نه شورایی کار را قبول داریم و نه

نمایندگان خودگمارده "کمپین پنجم مزد"

“

پیش بسوی اعتصابات سراسری
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۷ فروردین ۱۴۰۰، ۶ آپریل ۲۰۲۱

ادامه اطلاعیه های حزب از صفحه ۱۵

۱۵ فروردین: اولین تجمع سراسری بازنشستگان در سال جدید برگزار شد

ظرفهای خالی بازنشستگان

بازنشستگان تامین اجتماعی به دردی های میلیاردی، حقوق های نجومی، گرانی و فقر و حقوق های چند بار زیر خط فقر اعتراض دارند

فلاکت عمومی، "درمان رایگان حق مسلم ماست"

گفتنی است که یک روز قبل از تجمع این روز یعنی در ساعت هفت بعد از ظهر روز چهاردهم فروردین اسماعیل گرامی یکی از بازنشستگان تامین اجتماعی توسط ۵ مرد و یک زن در منزل شخصی بازداشت و به شعبه ی ۲ بازپرسی اوین منتقل گردید. در هنگام انتقال خانم روحزاد درخواست همراهی با همسرش اسماعیل گرامی را داشت که مامورین جلوگیری کردند. بازداشت کنندگان که حکم جلب او را همراه با بازرسی منزل در دست داشتند، لوازم شخصی اسماعیل گرامی از جمله ۵ دستگاه موبایل اعضای خانواده را با خود بردند. ماموران امنیتی حکومت خواستار لغو بیانیه تجمع روز ۱۵ فروردین در جلوی تامین اجتماعی شدند.

برگزاری قدرتمند و سراسری تجمع امروز ۱۵ فروردین در تهران و شهرستانها پاسخ محکم بازنشستگان به سرکوبگران حکومت است.

شمار زیادی از بازنشستگان تامین اجتماعی امروز ۱۵ فروردین در تهران، کرج، اراک، تبریز، شوش، دانیال، مشهد، خرم آباد، اصفهان، کرمانشاه، کرمان، شیراز، اردبیل، اهواز، نیشابور، ایلام، ساری و هفت تپه دست به تجمع و راهپیمایی زدند و با صدای رسا شعار دادند و اعتراض کردند. تجمعات از ساعت ده و نیم صبح شروع شد. بازنشستگان تامین اجتماعی مدتهاست که به وضع اسفناک معیشتی و برای پیگیری مطالباتشان در سرما و گرما تجمع میکنند و شعار میدهند و فریاد میزنند و جواب روشنی نگرفته اند.

شعارهای اعتراضی تجمعات بازنشستگان در این روز عبارت بودند از: "فقط کف خیابون، بدست میاد حقمون"، "ما دیگه رای نمیدیم، از بس دروغ شنیدیم"، "فریاد فریاد، از این همه بیداد"، "مرگ بر دروغگو"، "تنها راه رهایی از سفره های خالی، فریاد در خیابان"، "نه مجلس، نه دولت، نیستن به فکر ملت"، "حقوقهای نجومی،

۱۸ فروردین: تجمع گسترده و سراسری بازنشستگان

اسماعیل گرامی آزاد باید گردد

اجتماعی تاکید دارد و همه کارگران و بازنشستگان و مردم را به اعتراض به دست درازی به بازنشستگان فرامیخواند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۸ فروردین ۱۴۰۰، ۷ آپریل ۲۰۲۱

شعارها و در اعتراضاتشان است. از جمله در تجمع ۱۵ فروردین عکس بازنشسته ای که بر قابلمه خالی میکوبید و با این کار اعتراض خود را به گرسنگی و فقر بازنشستگان اعلام داشت به عکس روز در رسانه های مختلف تبدیل شد و تاریخی شد. بازنشستگان با چنین مبارزات درخشانی خشم و اعتراض کل جامعه را به فقر و چپاول و اجحافات نمایندگی میکنند و شایسته وسیعترین حمایت ها و پشتیبانی ها هستند.

حزب کمونیست کارگری ضمن حمایت قاطع از خواستها و مبارزات بازنشستگان تامین اجتماعی بر آزادی فوری و بدون قید و شرط اسماعیل گرامی کارگر بازنشسته تامین

ماست، "فریاد، فریاد، از اینهمه بیداد، "کشور ما رو گنج، بازنشسته در رنج"، "فقط کف خیابان بدست میاد حقمون"، و "تا حقمون نگیریم از اینجا نمی ریم".

همسان سازی حقوقها و افزایش آن به ۱۲ میلیون، درمان رایگان، پایان دادن به دزدی ها و اختلاسها و بازگرداندن پولهای به سرقت رفته از صندوق بازنشستگی به آن، پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و مسدود شدن همه پرونده های امنیتی تشکیل شده و آزادی فوری اسماعیل گرامی و تمامی زندانیان سیاسی، حق تشکل، تجمع و اعتراض بدور از هرگونه امنیتی کردنی از جمله مطالبات اعلام شده بازنشستگان در قطعنامه ها و بیانیه ها و در

خواسته شده بود که فراخوان بدهد که تجمع ۱۵ فروردین را لغو شود و او نپذیرفت. در اهواز بازنشستگان در صفی بزرگ راهپیمایی کرده و شعار گویان بطرف تامین اجتماعی حرکت کردند و در آنجا گرد آمدند.

شعارهای بازنشستگان در تجمعات امروز از جمله عبارت بودند از: "خط فقر ۱۲ میلیون، حقوق ما ۳ میلیون"، "گرانی تورم بلای جان مردم"، "ما دیگه رای نمیدیم، بس که دروغ شنیدیم"، "همسان سازی کجا بود؟ دروغ بود و ریا بود"، "سالاری مرعشی حیاکن"، "مسئولین دروغگو خجالت خجالت...، "تأمین اجتماعی خجالت، خجالت"، "سفره ما خالی، وعده ها پوشالیه"، "معیشت، منزلت، حق مسلم

صبح روز ۱۸ شهریور بازنشستگان تامین اجتماعی برای پیگیری خواستههایشان و اعتراض به دزدیها، در سطحی سراسری در مقابل سازمان تامین اجتماعی تجمع کردند و شعار دادند و در جاهایی راهپیمایی کردند. این تجمعات در شهرهایی چون تهران، اراک، شوشتر، شوش، دزفول، کرمانشاه، شاهرود، یزد، نیشابور، اصفهان، تبریز، ایلام، رشت، اندیمشک، اردبیل، کرج، اهواز، کرمان، خرم آباد، ساری، قزوین برگزار شد و جمعیت بسیاری در آنها شرکت داشتند. در اراک بازنشستگان با شعار اسماعیل گرامی آزاد باید گردد خواستار آزادی وی شدند. اسماعیل گرامی یکی از کارگران بازنشسته است که در ۱۴ فروردین بازداشت شده و از او

ادامه اطلاعیه های حزب از صفحه ۱۶

بجای مذاکره بایکوتشان کنید!

ما همه احزاب، سازمانهای مدافع حقوق زن، اتحادیه های کارگری و شخصیت ها و رسانه های آزادیخواه در جهان را فرامیخوانیم که در کنار مردم ایران بایستند و رژیم قاتل و فاسد و ترور و زن ستیز اسلامی را طرد و بایکوت کنند.

۵ آوریل ۲۰۲۱
۱۶ فروردین ۱۴۰۰

اگر مسئولان حکومت اتریش میخواهند خود را از کارنامه سیاه ۴۱ سال ترور، کشتار، اعدام و سنگسار رژیم تروریست و ضد مردمی اسلامی در ایران بی اطلاع نشان بدهند، اما مردم اتریش مانند تمام مردم ایران و جهان از کارنامه سیاه این رژیم آگاه هستند.

قرار است روز سه شنبه ۶ آوریل نمایندگان جمهوری اسلامی در "نشست برجام" در وین شرکت نکنند.

جوانان، کارگران، زنان بازنشستگان در تظاهراتها و اعتراضات بخون کشیده شده بارها فریاد زده اند که این حکومت نماینده ما نیست و باید بایکوت شود.

آیا نمایندگان دولت اتریش آن را نشنیده اند؟

مردم ایران خواهان بایکوت این تبهکاران هستند! مردم ایران در تلاش برای سرنگونی این حکومت بودند و این رژیم را قاتل خود میدانند و از مجامع جهانی و کلیه دول غربی میخواهند که این رژیم سیاه ضد بشری را بایکوت کنید!

کنفرانس در رابطه با نقض حقوق انسانی در ایران و سیاست دولت سوئد

این کنفرانس با شرکت تعدادی از اعضای پارلمان سوئد، نماینده ای از عفو بین الملل، کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی، کمپین جهانی بایکوت جمهوری اسلامی در روز ۱۵ آوریل ۲۰۲۱ ساعت ۱۸:۱۵ برگزار میشود. این کنفرانس از پلتفرم زوم برگزار شده و از طریق لینک های زیر میتوانید شرکت کنید. کنفرانس از طریق فیسبوک کمیته بین المللی علیه اعدام و کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی پخش میشود.

برای اطلاعات بیشتر با شماره تلفن و ایمیل روی پوستر تماس بگیرید.

لینک جهت ورود: <https://us02web.zoom.us/j/9468307545>

آی دی و رمز اتاق: Meeting ID: 946 830 7545 Passcode: 1111

رمز برای اطمینان است که اگر کسی نتوانست وارد شود، از آیدی و پسورد میتواند استفاده کند.

Online Conference: Human rights abuse in Iran and Swedish government's diplomacy Thursday, April 15 at 18:15

Maja Aberg: Senior Policy Advisor at Amnesty International.

Camilla Hansén: Member of Swedish Parliament (MP).

Annika Ben David: Ambassador-at-large for Human Rights, Democracy and the Rule of Law, Ministry for Foreign Affairs of Sweden.

Håkan Svenneling: Utrikespolitisk talesperson för Vänster partiet. Member of Swedish Parliament.

Shiva Mahbobi: Spokesperson for the Campaign to Free Political Prisoners in Iran. CFPPi

Bahram Soroush: Coordinator of the Campaign to Boycott the Islamic Regime of Iran.

Organizers:

- Iranska Flyktingars Riksförbund i Sverige
- International Committee against Execution (ICAE)
- Campaign to Free Political Prisoners in Iran (CFPPi)
- Free Them Now (Campaign to Free Jailed Workers in Iran)
- Barnen först
- Central Committee of Ex-Muslims in Scandinavia
- Kvinnorättsförbundet Riksorganisation
- Women's Revolution

Meeting ID:
946 830 7545

More Info: Hormoz Raha; 073- 963 42 51

icae.sweden@gmail.com

کنفرانس آنلاین: نقض حقوق بشر در ایران و دیپلماسی دولت سوئد

پنجشنبه ۱۵ آوریل، ساعت ۱۸:۱۵

Maja Aberg: نماینده سازمان عفو بین الملل

Camilla Hansén: نماینده حزب محیط زیست در پارلمان سوئد

Annika Ben David: نماینده ارشد وزارت امور خارجه سوئد در سازمان حقوق بشر

Håkan Svenneling: نماینده و سخنگوی امور خارجی حزب چپ در پارلمان سوئد

شویا محبوبی: سخنگوی کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی در ایران

بهرام سروش: هماهنگ کننده سراسری کمپین بایکوت جمهوری اسلامی ایران

برگزار کنندگان:

- فراسون سراسری بنیادنگان ایرانی
- کمیته بین المللی علیه اعدام
- کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی در ایران
- کمپین آزادی کارگران زنجاری در ایران
- نهاد کودکان مفقود
- نهاد کمپس
- انجمن سراسری حق زن - مامو
- انقلاب زنانه

شناسه ورود به جلسه
946 830 7545

تماس برای اطلاعات بیشتر، هرمز رها: 0046-739 634 251

icae.sweden@gmail.com

ادامه اطلاعیه های حزب از صفحه ۱۷

تلخیصی از چند اطلاعیه خبری حزب

۱۶ فروردین: ادامه اعتراضات در نیشکر هفت تپه

روز ۱۶ فروردین اعتراضات کارگران بخش دفع آفات نیشکر هفت تپه علیه اخراج ها ادامه یافت. در آغاز سال جدید هشت نفر از کارگران این بخش از جمله محمد مسحنه، صادق مشهدی، رضامیری زاده، مهدی سجادی، سعادت نیا، سعید بهمنی، و سید مرتضی صنوبر به بهانه پایان زمان قرارداد از کار بیکار شدند. کارگران بخش های مختلف نیشکر هفت تپه از مبارزات کارگران دفع آفات اعلام حمایت کرده اند و بر بازگشت به کار این کارگران و لغو تصمیم اخراج تاکید دارند. مدیریت مافیایی شرکت زیر فشار اعتراضات و اعتصابات کارگران با به روز کردن دستمزدها، تلاش کرد فضای اعتراضی در شرکت را کاهش دهد اما در کنار این عقب نشینی دارد به کارگران تعرض میکند و شماری از آنها را اخراج کرده است. کارگران نیشکر هفت تپه متحدانه در برابر اخراجها و تعرضات دیگر باند مافیایی اسدیگی از جمله کوتاه کردن زمان قراردادها و پرونده سازیهای امنیتی ایستاده و پیگیر مطالبات خود هستند. کارگران نیشکر هفت تپه اعلام کردند که در صورت ادامه این تعرضات و عدم بازگشت کارگران اخراجی بر سر کار اعتصابات وسیع خود را از سر خواهند گرفت. این کارگران پرداخت بموقع دستمزدها و حق بیمه را حق مسلم خود دانسته و خواهان بازگشت به کار فوری همکاران اخراجی، دائمی شدن قراردادها، پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و پرونده سازیها هستند. کارگران نیشکر هفت تپه بر خلع ید باند مافیایی اسدیگی و پایان دادن به این بساط اختلاس و دزدی و فضای ضد کارگری تاکید دارند و انجام آنرا گامی مهم در جهت داشتن امنیت شغلی و معیشتی خود میدانند.

تجمع دوباره کارگران فولاد اهواز در اعتراض به اخراج دو همکار خود

کارگران فولاد متحدانه و استوار

روز ۱۷ فروردین نیروهای دانشسرای در شهرهای شیراز، بوشهر، اصفهان و کرج در اعتراض به حذف سنوات فاصله خدمتی شان تجمع کردند. این اقدام بازنشستگی این معلمان را دچار وقفه و اشکال میکند.

صبح امروز ۱۷ فروردین تعدادی از اپراتورهای اداره آب و فاضلاب اهواز به نمایندگی از طرف نزدیک به هزار نفر از اپراتورها در آیفای خوزستان در اعتراض به خلف وعده ها در پرداخت مطالبات معوقه، مقابل ساختمان استانداری تجمع کردند و خواستار پاسخگویی و دخالت مستقیم شخص استاندار شدند. این کارگران سه ماهه مزد و عیدی سال ۹۹ را طلب دارند. بعلاوه چندین ماه است که حق بیمه آنها پرداخت نشده است. به گفته کارگران از زمان ادغام آیفای اهواز با شرکت آبفای مشکلات آنها بیشتر شده و این ادغام را تعرضی به کار و معیشت خود میدانند. از جمله هر ماه حقوق خود را به صورت علی الحساب دریافت می کنند و میزان دریافتی آنها حتی نسبت به سایر کارگران قراردادی کمتر است و به صورت حداقلی پرداخت می شود. خواست این کارگران افزایش و پرداخت فوری دستمزدهایشان است. هر کدام از این کارگران ۱۰ تا ۱۵ سال سابقه کار دارند.

حدود ۴۰ نفر از کارگران آیفای خرمشهر از روز شنبه ۱۴ فروردین تا کنون با تجمع مقابل این اداره خواستار پرداخت حقوق و مزایای معوقه خود هستند. این کارگران از دی ماه ۹۹ تا کنون مزدی دریافت نکرده اند. بعلاوه عیدی آنها پرداخت نشده است.

امروز سه شنبه ۱۷ فروردین ۱۴۰۰ کارگر شرکتی و حجمی شرکت توزیع برق با خواست استخدام دائمی و قطع دست پیمانکاران در مقابل مجلس دست به تجمع اعتراضی زدند. در چند ماه اخیر این چندمین بار است که این کارگران برای پیگیری مطالباتشان دست به تجمع میزنند.

اعتراضات گسترده در شهرداری ها

اعتراضات در میان کارگران

شهرداری ها همچنان گسترده است. از جمله در روز ۱۵ شهریور کارگران شهرداری در امیدیه، خدمات شهری کارون، و منجیل واقع در استان گیلان و در روز شنبه ۱۴ فروردین ماه شماری از نیروهای خدمات و فضای سبز شهرداری منطقه ۵ اهواز دست به تجمعات اعتراضی زدند. موضوع همه این اعتراضات تعویق پرداخت دستمزدها، سطح نازل حقوقها، قراردادهای موقت کاری و پیمانی و نداشتن امنیت شغلی و تعرضات هر روزه به زندگی و معیشتشان است.

روز یکشنبه ۱۵ فروردین، کارگران شهرداری امیدیه اعتراضشان را نسبت به عدم پرداخت مطالبات خود و نداشتن امنیت شغلی و ادغام بلاتکلیفی شغلی و معیشتی ۳ همکار معترضشان رسانه ای کردند. به گفته این کارگران شهرداری امیدیه مابه التفاوت طرح مابه التفاوت حقوق فروردین ماه سال ۹۹ را هنوز به آنان بدهکار است.

در همین روز جمعی از کارگران خدمات شهری شهرداری کارون، با اعتراض به عدم پرداخت حقوق و همچنین اخراج برخی از همکارانشان مقابل استانداری خوزستان دست به تجمع زدند. این کارگران مزد ماههای ۹، ۱۰ و ۱۱ را به همراه عیدی و سنوات خود از پیمانکار قبلی و ماه ۱۲ را نیز از پیمانکار جدید طلب دارند. بعضی از کارگران ۳ ماه و نیم و گروهی ۴ ماه حقوق نگرفته اند؛ همچنین کارگران حمل زباله ۶ ماه عیدی و سنوات خود را شهروماد دریافت کرده اند. در این شهرداری قبلاً بیش از هزار کارگر شاغل بودند که سیصد نفر از آنان به مرور اخراج شدند. اکنون نیز تعدادی از ۷۰۰ کارگر باقیمانده به بهانه های مختلفی چون فاقد گواهی پایان خدمت، سوء پیشینه و سلامت در لیست اخراج قرار دارند.

در منجیل قبلاً نیز گزارش کردیم که کارگران شهرداری ۶ ماه دستمزد، عیدی و سنوات پرداخت نشده دارند.

اعتراضات گسترده در شهرداری ها یک بستر آماده برای رفتن بسوی اعتصابات سراسری در میان این بخش از کارگران

است. با بهم پیوستن اعتراضات و دست زدن به یک اعتصاب سراسری توسط کارگران شهرداری بدون تردید میتوان حکومت و مسئولین ضد کارگری را عقب راند.

تجمع اعتراضی ۱۲۰۰ کارگر اخراجی شرکت معادن آسمینون منوجان

روز ۱۵ فروردین ۱۲۰۰ کارگر اخراجی شرکت معادن آسمینون منوجان به نشانه اعتراض تا ساعت ۶ عصر راه ترانزیتی استان هرمزگان، کرمان و سیستان بلوچستان را مسدود کردند. در نتیجه این حرکت اعتراضی ترافیک ۲۰ کیلومتری از ایست بازرسی نودژ تا پل آبنمای رودان از سمت منوجان تا دوراهی سررس منوجان ایجاد شده بود و کارگران با این اقدام خود تلاش کردند صدای اعتراض خود را به همگان برسانند. زیر فشار حرکت قدرتمند اعتراضی کارگران سرانجام فرماندار منوجان در جمع آنها حاضر شد و وعده داد که در جلسه ای با استاندار کرمان در هفته آینده ترتیب فعالیت مجدد این معدن داده شود و مطالبات مزدی کارگران پرداخت گردد. و بدنبال این وعده ها کارگران راه را باز کردند. گفتنی است که این کارگران روز قبل از این در مقابل فرمانداری تجمع داشتند.

اعتراض روز ۱۶ فروردین کارگران معادن آسمینون نوجان انعکاس وسیعی در کل منطقه که در برگیرنده معادن بسیاری است داشته است. بیکار سازیها، تعویق پرداخت دستمزدها، شرایط نا امن کار و قراردادهای موقت و پیمانکاری محورهای مشترک اعتراضات کارگران در این منطقه است. حزب کمونیست کارگری ضمن حمایت از مبارزات کارگران معادن آسمینون همه کارگران معادن در این منطقه را به همبستگی با آنها فرامیخواند. شرکت خانواده های کارگری در اعتراضات کارگران معادن سنتی جا افتاده است و باید آنرا گسترش داد.

پیش بسوی اعتصابات سراسری پیش بسوی ایجاد شوراهای

حزب کمونیست کارگری ایران ۱۷ فروردین اسفند ۱۴۰۰، ۶ آپریل ۲۰۲۱